HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 6/2017 Cena $ 2.50 JUNE 201

Fatimská tajemství

Ve Fatimě v Portugalsku se v roce 1917, od května do října, vždy 13. dne v měsíci, zjevovala Panna Maria třem malým dětem - desetileté Lucii Santosové, jejímu devítiletému bratranci Františku Martovi a jeho sedmileté sestře Jacintě. Nejdůležitější zjevení bylo třetí 13. července. Zde Svatá Panna svěřila dětem závažné **„Tajemství," které sestává ze tří částí. První částí je vidění pekla a pekelných muk**. Moderního člověku má důrazně připomenout, že ďábel a peklo skutečně existují, že to nejsou pouhé pohádkové představy pro děti. **Druhá část** pozůstává z **proroctví o vývoji událostí po první světové válce, o Rusku a o druhé světové válce**. Byla zveřejněna papežem Piem XII. v roce 1942. **Třetí část**, zveřejněná v roce 2000 papežem Janem Pavlem II., obsahuje **vizi konečného pronásledování Církve před druhým Kristovým příchodem, papežovo utrpení a smrt, utrpení a smrt církevních hodnostářů a řeholních osob**, zároveň ale i přínos jejich oběti života za spásu lidstva. - Protože sestra Lucie Santosová požadovala zveřejnění „Třetího tajemství" do roku 1960, mnozí se domnívají, že toto tajemství je již vyplněno a že vize hovořila o utrpení křesťanů za totalitních komunistických režimů a o atentátu na papeže, který se stal 13. května 1981 na Svatopetrském náměstí v Římě.

První a druhé tajemství

První a druhá část tajemství, jak je ve své, třetí vzpomínce formulovala sestra Lucie 31.srpna 1941 a adresovala biskupovi z Leirie-Fatimy. Doslovně se zde píše:

Budu proto muset trochu mluvit o tajemství a odpovědět na první otázku.

Co je to tajemství. Zdá se mi, že to mohu říci, protože mám již dovolení z nebe. Také Boží představitelé na zemi mě k tomu zplnomocnili několikrát v různých dopisech, z nichž jeden je, jak se domnívám, uložen u Jeho Excelence, totiž dopis P. Giuseppe Bernarda Goncalvese, v němž mi přikazuje, abych napsala Svatému otci. Jedním z bodů, které mi ukládá, je odhalení tajemství. Něco jsem sdělila, ale abych neprodlužovala psaní, které mělo být krátké, omezila jsem se na nejnutnější a nechala na Bohu, aby mi dal vhodnější příležitost.

Fatimské děti viděly hrůzy pekla

Už v druhém dopise jsem předložila pochybnost, která mě trápila od 13. června do 13. července a která v tomto zjevení zmizela.

Tedy: tajemství spočívá ve třech odlišných věcech, dvě z nich chci nyní odhalit.

První bylo tedy vidění pekla.

„Madona nám ukázala velké moře ohně, které bylo jakoby pod zemí. Do tohoto ohně byli ponořeni démoni a duše jako průhledné černé nebo bronzové řeřavé uhlíky s lidským tvarem, které se míhaly v požáru a byly nesené plameny, které z nich vycházely spolu s mraky kouře a padaly na všechny strany tak, jako padají jiskry při velkých požárech, bez tíže či rovnováhy, uprostřed bolestných výkřiků a vzdechů plných zoufalství, které vyvolávaly děs a naháněly strach. Démony bylo možné rozpoznat podle hrozných a odporných zvířecích tvarů - úděsných a neznámých, ale průhledných a černých. Toto vidění trvalo chvilku. Děkujeme naší dobré nebeské Matce, která nám na začátku (v prvním zjevení) slíbila, že nás přivede do nebe; myslím, že jinak bychom byli zemřeli děsem a hrůzou."

(Potom následovalo druhé tajemství.)

Pak jsme pozvedli oči k Madoně, která nám dobrotivě a smutně řekla: „Viděli jste peklo, kam upadají duše ubohých hříšníků. Aby byly zachráněny, chce Bůh zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají to, co vám řeknu, mnohé duše se zachrání a navrátí se jim pokoj. Válka se schyluje ke konci; nepřestanou-li však urážet Boha, začne během pontifikátu Pia XI. jiná, ještě horší. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že je to velké znamení, které vám Bůh dává, že se chystá potrestat svět za jeho zločiny skrze válku, hlad a pronásledování církve i Svatého otce. Aby se jí zabránilo, budu žádat o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci a o smírné přijímání o prvních sobotách. Budou-li přijaty moje požadavky, Rusko se obrátí a bude mír; když se tak nestane, rozšíří své bludy po světě a bude podněcovat války a pronásledování církve. Dobří lidé budou mučeni, Svatý otec bude muset hodně trpět, mnohé národy budou zničeny. Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí. Svatý otec mi zasvětí Rusko, které se obrátí, a světu bude dopřáno údobí míru.

Papež Pius XII. nechal v roce 1942 skrze kardinála Schustera zveřejnit první dvě tajemství z Fatimy. V dubnu jsou zveřejněna prvá dvě tajemství v politicky upravené verzi. Potom 13. 10. 1942 vyšly v Portugalsku poprvé kompletní texty Vzpomínek sestry Lucie, jednalo se však o neoficiální verzi. 31. 10. 1942 provedl papež Pius XII. zasvěcení církve a světa neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Sestra Lucie se radovala, upozornila však, že to nebylo zasvěcení, které žádala Paní z Fatimy k dosažení míru a obrácení Ruska: *„Dobrý Bůh mi již ukázal své uspokojení z tohoto aktu provedeného Svatým otcem a mnoha biskupy, ačkoliv byl neúplný vzhledem k jeho přání. Za to slibuje ukončit brzy válku. Obrácení Ruska (však) zatím nenastane."* – V únoru 1943 vítězí Rudá armáda nad Němci v bitvě u Stalingradu, což znamená obrat na východní frontě, v červnu 1944 se vyloděním v Normandii otevírá druhá západní fronta.

Pokračování na str. 20

Obrázek na titulní straně:
Panna Maria z Fatimy,
uvnitř ve středu korunky pod křížem
je zasazena kulka vystřelená
na papeže Jana Pavla II.

Zdrávas Královno, blahoslavená Fatimská Panno

Zdrávas Královno, blahoslavená Fatimská Panno,
Pani Neposkvrněného Srdce,
útočiště i cesto vedoucí k Bohu!
Přicházím jako poutník ve Světle,
jež k nám proudí tvýma rukama,
vzdávám díky Bohu Otci,
který v každém čase a všude v dějinách působí;
přicházím jako poutník v Míru,
který zvěstuješ na tomto místě,
vzdávám chválu Kristu, našemu pokoji,
a vyprošuji světu svornost mezi všemi národy;
přicházím jako poutník v Naději oživované Duchem,
přicházím jako prorok a posel, abych umýval nohy všem
u stejného stolu, který nás spojuje.

Zdrávas Matko Milosrdenství. Paní oděná v bílém!
Na tomto místě, kde jsi před sto lety
všem vyjevila plány Božího milosrdenství,
hledím na tvůj zářivý šat a jako biskup oděný v bílém,
připomínám všechny, kteří jsou oděni křestní bělostí,
chtějí žít v Bohu a rozjímají o Kristových tajemstvích,
aby vyprosili mír.

Zdrávas, životě sladkosti, buď zdráva, naděje naše.
Putující Panno, Královno veškerenstva!
V nejhlubším nitru svého bytí,
ve svém Neposkvrněném srdci,
pohlédni na radosti lidské bytosti
putující do nebeské vlasti.
V nejhlubším nitru svého bytí,
ve svém Neposkvrněném srdci,
pohlédni na bolesti lidské rodiny,
lkající a plačící v tomto slzavém údolí.
V nejhlubším nitru svého bytí,
ve svém Neposkvrněném srdci,
okrášli nás jasem klenotů svojí koruny
a učiň, ať jsme poutníky tak, jako jsi byla poutnicí ty.
Svým panenským úsměvem, posilni radost Kristovy církve.
Svým sladkým pohledem posilni naději Božích dětí.
Svýma modlícíma se rukama pozvednutýma k Pánu,
všechny sjednoť v jedinou lidskou rodinu.

Ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria.
Růžencová královno z Fatimy!
Učiň, ať následujeme příklad
blahoslavených Františka a Hyacinty,
a všech, kdo se zasvěcují evangelní zvěsti.
Takto se vydáme všemi směry,
projdeme jako poutníci všechny cesty,
zbořímе všechny zdi a překonáme každou hranici,
vyjdeme na všechny periferie,
a budeme vyjevovat Boží spravedlnost a pokoj.
V radosti evangelia budeme církví oděnou v bílém,
do běla vypranou v Beránkově krvi
prolévané také dnes ve válkách,
které pustoší svět, ve kterém žijeme.

A tak budeme jako Ty, obraz světelného sloupu,
který ozařuje cesty světa
a ukazuje všem, že Bůh existuje, že Bůh je,
že Bůh přebývá uprostřed svého lidu,
včera, dnes a po celou věčnost.

Zdrávas, Matko Páně,
Panno Maria, Růžencová Královno z Fatimy!
Požehnaná jsi mezi ženami,
Ty jsi obraz církve oděné velikonočním světlem,
Ty jsi čest našeho lidu,
Ty jsi triumf nad řáděním zla.

Proroctví milosrdné Lásky Otcovy,
Učitelko hlásání Synovy dobré zvěsti,
Znamení žhnoucího ohně Ducha svatého,
nauč nás v tomto údolí radostí a bolestí,
věčným pravdám, které Otec zjevuje maličkým.

Ukaž nám sílu svého ochranného pláště.
Svým Neposkvrněným srdcem,
buď útočištěm pro hříšníky
a cestou vedoucí až k Bohu.
Sjednocen se svými bratry,
Ve víře, v naději a v lásce, se Ti svěřuji.
V jednotě se svými bratry
zasvěcuji se Bohu Tvým prostřednictvím,
Růžencová Panno z Fatimy.

A nakonec, prostoupen Světlem,
které vychází z tvých rukou,
budu vzdávat slávu Pánu na věky věků.
Amen.

Modlitba papeže Františka
ve fatimské kapli zjevení 12. května 2017

LITURGICKÁ ČTENÍ

Slavnost Nejsvětější Trojice
11. června 2017

1. ČTENÍ - Ex 34, 4b-6. 8-9

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky. Tu sestoupil Hospodin v oblaku, Mojžíš se tam vedle něho postavil a vzýval Hospodinovo jméno. Potom Hospodin prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!“ Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl; „Pane, jestliže jsem nalezl u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

2. ČTENÍ - 2 Kor 13, 11-13

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravujte se navzájem svatým políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi!

EVANGELIUM - Jan 3, 16-18

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“

Slavnost Těla a Krve Páně
18. června 2017

1. ČTENÍ - Dt 8, 2-3. 14b-16a

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu: „Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš zachovávat jeho příkazy, nebo ne. Pokořil tě, dal ti pocítit hlad a nasytil tě manou, kterou jsi neznal ani ty ani tvoji otcové, aby tě poučil, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk může žít vším, co vychází z Hospodinových úst. Nezapomeň tedy na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, který tě vedl po velké a strašné poušti, kde byli ohniví hadi a štíři, po pustině bez vody, který pro tebe vyvedl vodu z nejtvrdší skály, který tě sytil na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali.“

2. ČTENÍ - 1 Kor 10, 16-17

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Kalich požehnání, který žehnáme - není to účast v Kristově krvi? Chléb, který lámeme - není to účast v Kristově těle? Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě.

EVANGELIUM - Jan 6, 51-58

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

12. neděle v mezidobí
25. června 2017

1. ČTENÍ - Jer 20, 10-13

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Jeremiáš řekl: Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: „Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!“ I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád: „Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm!“ Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kéž uzřím tvou pomstu nad nimi neboť tobě jsem svěřil svou při. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!

2. ČTENÍ - Řím 5, 12-15

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem - jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít.

EVANGELIUM - Mt 10, 26-33

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného že by to nebylo odhaleno, nic skrytého, že by to nebylo poznáno Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo - duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

13. neděle v mezidobí
2. července 2017

1. ČTENÍ - 2 Král 4, 8-11. 14-16a
Čtení z druhé knihy Královské.

Jednoho dne Elizeus procházel přes Šunem. Žila tam zámožná žena a ta ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, zašel se tam najíst. A ona řekla svému muži: „Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen, a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit.“ Když tam zase jednou Elizeus přišel, vstoupil do světničky a odpočinul si tam. Řekl svému služebníku Gechazimu: „Co by se dalo pro ni udělat?“ On odpověděl: „Nemá přece syna a její muž je už starý.“ Elizeus mu řekl:„Zavolej ji!“ Zavolal ji a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: „Za rok v tento čas budeš mít v náručí syna.“

2. ČTENÍ - Řím 6, 3-4.8-11
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojení s Kristem Ježíšem.

EVANGELIUM - Mt 10, 37-42
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým apoštolům: "Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.

Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Sv. Cyrila a Metoděje
5. července 2017

1. ČTENÍ - Iz 61, 1-3a
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Duch Páně, duch Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Sionu obveselit, dát jim věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

2. ČTENÍ - 2 Kor 4, 1-2.5-7
Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milosrdně pomáhá. Nepoužíváme nečestných uskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. Ale hlásáme pravdu naprosto otevřeně, a tak se doporučujeme lidskému úsudku před Bohem. Vždyť přece nehlásáme sebe, ale kážeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši. Neboť Bůh, který řekl: 'Ať ze tmy zazáří světlo!', zazářil i v našem srdci, aby osvítil lidi poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři. Poklad víry máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám.

EVANGELIUM - Lk 10, 1-9
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'“

14. neděle v mezidobí
9. července 2017

1. ČTENÍ - Zach 9, 9-10
Čtení z knihy proroka Zachariáše.

Toto praví Hospodin: „Hlasitě zajásej, siónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Zničí válečné vozy z Efraima, válečné oře z Jeruzaléma, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky Eufratu až do končin země.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 9.11-13
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás. Nuže, bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít.

EVANGELIUM - Mt 11, 25-30
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. května 2017

Politické události

Pieta na Vítkově připomněla 72 let od konce války

Váleční veteráni, političtí a vojenští představitelé a pamětníci druhé světové války si na pražském Vítkově připomněli 72 let od konce druhé světové války. Prezident Miloš Zeman se aktu nezúčastnil, zastoupil ho předseda Senátu Milan Štěch (ČSSD). Na veřejnosti se prezident objevil odpoledne při jmenování nových generálů. Den, kdy nacistické Německo v roce 1945 podepsalo kapitulaci, slaví Česko společně s většinou evropských států jako státní svátek.

"Myslím si, že je to to nejmenší, co můžeme udělat směrem k těm, kteří za nás obětovali životy nebo zdraví, ale i k těm, kteří dnes na bojištích při různých konfliktech brání demokracii a také šíří slávu České republiky," řekl novinářům Štěch.

Tradiční pietní akt zahájila po příchodu premiéra Bohuslava Sobotky, ministra obrany Martina Stropnického (ANO) a předsedy Senátu hymna. Vojáci k památníku přinesli za zvuku husitského chorálu historické armádní prapory, politici a vojáci poté k památníku položili věnce a květiny. Následovala minuta ticha a salvy čestné stráže. Po ceremoniálu ministr obrany udělil nejvyšší resortní vyznamenání 32 válečným veteránům a dalším osobnostem.

Druhé světové války se zúčastnila většina států světa. S více než 60 miliony obětí se stala dosud největším a nejvíce zničujícím válečným střetnutím v dějinách. Češi bojovali proti nacistům ve válce na západní i východní frontě.

Zeman se v Pekingu sešel s čínským prezidentem

Prezident Miloš Zeman se v Pekingu na úvod návštěvy Číny sešel se svým čínským protějškem Si Tin-pchingem. Zeman při setkání řekl, že do Číny přijel proto, aby podpořil projekt novodobé Hedvábné stezky, která má posílit obchodní vztahy Číny s Evropou. Uvedl také, že by byl rád, aby jedna z větví této stezky vedla přes Českou republiku. Si podle čínské televize CGTN Zemanovi řekl, že chce, aby se nynější strategické partnerství mezi Čínou a Českem posunulo na vyšší úroveň, rovněž očekává aktivní českou účast na Hedvábné stezce.

"Smyslem našeho i dalších setkání je pomoci tento projekt realizovat. Z tohoto důvodu jsme s sebou přivezli 38 naprosto konkrétních projektů, protože nemám rád politické fráze," prohlásil Zeman. "Z těchto 38 projektů bude 22 podepsáno na této návštěvě a zbývajících 16 na česko-čínském investičním fóru v červenci tohoto roku," dodal.

"Pan prezident zdůraznil, že ČR má zájem být součástí Nové hedvábné stezky. Zmínil i projekt vodního koridoru Dunaj-Odra-Labe," uvedl na twitteru prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček s poukazem na ambiciózní plán možného propojení zmíněné trojice řek, jehož je Zeman velkým zastáncem.

Prezident Si podle čínské televize prohlásil, že jeho země je připravena prohloubit strategické vztahy s Českem. Vyzval k posílení spolupráce především v oblastech jaderné energetiky, finančnictví, vysokorychlostní železnice, moderních technologií, zdravotnictví, vzdělávání, turistiky a kulturní výměny. Podle čínského prezidenta je třeba klást důraz i na intezivnější výměnné programy pro mládež nebo na užší spolupráci v zimních sportech.

Valachová podá demisi, nechce být záminkou pro útoky na ČSSD

Ministryně školství Kateřina Valachová (ČSSD) podá k 31. květnu demisi. Nechce poskytovat ministrovi financí Andreji Babišovi (ANO) záminku k tomu, aby odváděl pozornost od svých závažných problémů, napsala na twitteru. K odstoupení ji vyzývali někteří politici kvůli kauze sportovních dotací. Babiš považuje rezignaci Valachové jako další nátlak na ANO a na sebe. Politici demisi Valachové ocenili. Zachovala se podle nich odpovědně.

"Chci podpořit politickou kulturu, tak jak ji prosazuje sociální demokracie, proto rezignuji na funkci ministryně školství," uvedla. "Moje osobní rozhodnutí je nezvratné," řekla novinářům Valachová. Nechce, aby aktuální situace na ministerstvu, byla zneužívána v "politických půtkách" nebo v předvolební argumentaci vůči ČSSD. O možném nástupci s premiérem nemluvila.

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) poděkoval Valachové za odpovědné rozhodnutí, které je v zájmu slušné politické kultury. Prezident Miloš Zeman se s ministryní setká po svém příletu z Číny, sdělí jeho mluvčí Jiří Ovčáček.

Kvůli obviněni v souvislosti s dotačními programy ministerstva školství pro sport je ve vazbě náměstkyně úřadu Simona Kratochvílová. Ve vazbě skončil i předseda Fotbalové asociace ČR Miroslav Pelta.

Ministryně řekla, že v minulých měsících na ministerstvu nařídila několik mimořádných kontrol a opatření v sekci sportu. "Byla screeningována e-mailová komunikace zaměstnanců odboru sportu s výsledkem zachycen tří osob. Vedle toho jsem řešila dvě podezření na střet zájmu," řekla. Policie podle ní vstoupila do této interní kontroly.

Politici ocenili demisi Valachové. Zachovala se podle nich odpovědně. Valachovou pochválili její spolustraníci ale i opoziční poslanci.

Kajínek omilostněný Zemanem byl propuštěn z vězení

Jiří Kajínek byl propuštěn z rýnovické věznice v Jablonci nad Nisou. Byl odsouzen na doživotí, ale prezident Miloš Zeman mu udělil milost. Šestapadesátiletý Kajínek strávil ve vězení 23 let. Prezident již v dubnu uvedl, že není zcela přesvědčen o Kajínkově vině. Kajínek po propuštění novinářům poděkoval, že na něj několik dní čekali. Doufá, že se mu podaří prosadit obnovu procesu.

Uvedl, že chtěl původně vyjít z věznice nepozorovaně, aby mohl jít alespoň kousek do Jablonce pěšky. Během dní se rozhodl projít branou a promluvit s novináři. "Bylo by to sprosté," řekl. Adresu svého budoucího bydliště neuvedl. "Není třeba, aby to každý věděl," dodal. O svůj život se, jak řekl, nebojí. "Radši ale umřu na svobodě,

než abych živořil v tom vězení," dodal.

Kajínek novinářům řekl, že už dostal i nabídky práce a některé opravdu zajímavé. "Jako třeba, že bych mohl být účastníkem nějakých firem. Ale byl jsem ve vězení 23 let a všichni víte, že za pět let se doba změní. Takže já se nejdříve potřebuju rozhlídnout, nadechnout se, zvážit situaci, a podle toho se uvidí, co bude dál," poznamenal.

Součástí milosti je sedmiletá podmínka, při níž se Kajínek nesmí dopustit trestného činu. Na její dodržování bude dohlížet Krajský soud v Plzni.

Milostí dal Zeman zatím sedm, žádná z nich se netýkala násilného trestného činu. Před prezidentskými volbami v roce 2013 řekl, že nebude udělovat milosti s výjimkou striktně omezeného okruhu humanitárních případů.

Kajínek byl odsouzen 23. června 1998. Doživotí dostal za to, že v roce 1993 zastřelil poblíž věznice Bory v Plzni podnikatele Štefana Jandu a jeho bodyguarda Juliána Pokoše, druhý osobní strážce střelbu přežil.

Text milosti, kterou udělil prezident Zeman Jiřímu Kajínkovi:

Prezident republiky Miloš Zeman se v úterý dne 23. května 2017 rozhodl udělit milost odsouzenému, který vykonává trest odnětí svobody na doživotí uložený mu za trestné činy vraždy, padělání a pozměňování veřejné listiny, maření výkonu úředního rozhodnutí a nedovoleného ozbrojování.

Prezident republiky prominul uvedený trest pod podmínkou, že se omilostněný do 7 let od udělení milosti nedopustí trestného činu (tj. jakéhokoli trestného činu ať již úmyslného nebo nedbalostního). Dodržování podmínky bude podle § 369 trestního řádu a také podle § 68 vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy sledovat soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Uvedený soud po uplynutí každého roku podmínky sdělí Ministerstvu spravedlnosti výsledky šetření. Vyjde-li najevo, že omilostněný podmínku nedodržuje, provede soud potřebné šetření i před uvedenou lhůtou a předloží výsledky šetření prezidentu republiky, a to prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti. Pro úplnost dodáváme, že soudu nepřísluší, aby sám vyvozoval závěry o neplnění podmínky, neboť k tomu je oprávněn pouze prezident republiky.

Zdroj: Jiří Ovčáček.

Zeman odvolal Babiše a ministrem financí jmenoval Pilného

Prezident Miloš Zeman na Pražském hradě odvolal Andreje Babiše (ANO) z funkce ministra financí. Jeho nástupcem jmenoval poslance Ivana Pilného (ANO). Odvolání předsedy hnutí ANO z vlády navrhl začátkem května premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD), zdůvodnil to pochybnostmi o Babišových příjmech a podezřeními, že vicepremiér obcházel daně či ovlivňoval obsah médií, která dříve vlastnil. Místopředsedou vlády se místo Babiše stal ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO).

Zeman vyhověl Sobotkovu návrhu po 19 dnech, byť to ve svém proslovu na Pražském hradě výslovně nezmínil. Babiše označil za "odstupujícího ministra" a poděkoval mu. "Byl to člověk, který vykonal v čele ministerstva práci, kterou nedokázal nikdo předtím," uvedl Zeman. Babiše pochválil za rozpočtový přebytek, výběr daní či omezení daňových úniků.

Odklady s odvoláním, kvůli kterým Zemana kritizovali někteří politici, zdůvodňoval prezident cestou do Číny či požadavkem koaliční smlouvy, aby s odvoláním ministra souhlasil předseda jeho strany. Babiš se svým odvoláním nesouhlasí a Sobotku vyzval, aby přestal veřejně opakovat důvody, které ho k němu vedly. Mají podle něj povahu pomluvy a je připraven se bránit soudně.

Po odchodu z ministerstva se na Babiše už nebude vztahovat zákon o střetu zájmů, a mohl by tak vyzvednout zpět ze svěřenských fondů holding Agrofert, který do nich vložil na počátku února. Minulý týden ale řekl, že se k takovému kroku nechystá.

Ze Slovenska

Slovensko ztrojnásobilo odměnu za dobrovolnou vojenskou službu

Slovenský parlament výrazně zvýšil finanční odměnu za účast na dobrovolném vojenském výcviku. Odměna se od letošního léta zvyšuje ze současných 378 eur (10 100 Kč) na 1100 eur (29 000 Kč).

Vláda navrhovala nižší zvýšení, ale poslanci rozhodli o radikálnějším navýšení. Výcvik bude navíc zkrácen ze současných 12 na 11 týdnů. Zmíněnou částku dostanou dobrovolníci za celou dobu výcviku.

Stát si od zvýšení odměny slibuje zatraktivnění projektu, jehož cílem je vytvářet armádní zálohy. Absolventi výcviku budou mít otevřenou cestu do řad armády či policie. V rámci výcviku získají absolventi základní vědomosti z taktiky, střelby z ručních zbraní, orientace v terénu, zdravotnické a topografické přípravy.

Loni se do pilotního projektu dobrovolné vojenské přípravy přihlásilo pouze 129 osob a celý výcvik absolvovalo jen dvacet dva mužů a devět žen. Šestnáct z nich se rozhodlo vstoupit do armády.

Povinná vojenská služba byla na Slovensku zrušena v roce 2006. V současnosti slouží ve slovenské armádě 13 000 profesionálních vojáků.

Výletní dráhu v Košicích obsluhuje nejstarší parní lokomotiva ve střední Evropě

Úzkorozchodná Dětská železnice, nazývaná někdy též Čermelská, podle údolí, kterým prochází, je v mnohém unikátní. Od samého počátku totiž slouží jako ryze turistická a za tímto účelem byla také mezi léty 1955 a 1956 zbudována. V někdejším Československu šlo o první rekreační dráhu a zároveň o jedinou, která přežila až do dnešní doby. Další podobné se nacházely například v Prešově či v Plzni.

Kromě rekreačního účelu si dráha kladla za cíl vychovávat mladé železničáře, kteří si zde mohli vyzkoušet, co obnáší například práce strojvedoucího či průvodčího. „Dodnes tuto tradici držíme a máme Klub mladých železničářů, což jsou skuteční nadšenci. Jediná obdoba tohoto konceptu je pak v Budapešti," tvrdí přednosta stanice Igor Holéczy.

Zatímco ve všední dny je souprava primárně obsluhována dieselovými lokomotivami, o víkendech a svátcích naopak těmi parními. Samotná jízda trvá zhruba 20 minut a zpáteční lístek vyjde dospělého na čtyři eura, tedy jen

něco málo přes sto korun. Děti do 15 let mají jízdné za polovinu.

Nejvyšší oltář na světě mají ve slovenské Levoči

Levočskému náměstí dominuje především gotický kostel svatého Jakuba, který slouží věřícím už asi 700 let. Široko daleko jen těžko najdete navštěvovanější kostelní stavbu a není se čemu divit. Kostel se totiž pyšní unikátní soustavou oltářů, z nichž ten hlavní měří na výšku 18,6 metru.

Z lipového dřeva jej vyřezal mezi roky 1507 až 1517 Mistr Pavel a vytvořil tak oltář, jenž je považován za vůbec nejvyšší na světě.

O Mistru Pavlovi se toho vlastně moc neví. Není prý jisté, kde se narodil, odkud do Levoče přišel nebo jaké měl příjmení. Způsobily to nejspíš požáry, při nichž vzal v 16. století za své i levočský městský archív. Mnoho písemných pramenů o tomto umělci se tak nedochovalo. Před tím, než začal tvořit v Levoči, se pravděpodobně jako umělec inspiroval v polském Krakově či německém Norimberku.

Po roce 1500 se však usadil v centru zámožné spišské oblasti a přispěl k jejímu rozkvětu. Právě oltář v kostele sv. Jakuba je prý jediným dílem, s nímž je Mistr Pavel spojen přímo písemnou zmínkou. V epitafu na jednom ze zdejších náhrobků se totiž píše o tom, že zesnulá osoba je vnučkou řezbáře Pavla, jenž vyřezal hlavní oltář kostela.

Ekonomika

Sobotka: Česko si musí odpovědět na otázku, kdy přijmout euro

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyslovil pro to, aby si Česká republika stanovila termín přijetí eura. "Dříve nebo později si musíme odpovědět na otázku ne jestli, ale kdy budeme schopni jako Česká republika přijmout společnou evropskou měnu," řekl premiér. Podle něj je evidentní, že po volbách ve Francii a Německu zrychlí integrace eurozóny. "Myslím si, že teď na podzim před těmi volbami a určitě i po těch volbách musíme vést intenzivní veřejnou debatu o tom, jak budeme postupovat, abychom se neocitli na periferii EU, abychom se udrželi v jádru EU," uvedl Sobotka.

"Česká republika euro potřebuje, je to stabilizační prvek," uvedl před premiérem na sněmu předseda Senátu Milan Štěch (ČSSD). Připomněl, že tuzemská ekonomika je enormně orientovaná na západní Evropu.

Společnou evropskou měnu v současnosti používá již 19 států. Česko se zavázalo k budoucímu přijetí eura při vstupu do Evropské unie v roce 2004.

Zájem Čechů o novou Nokii 3310 předčil očekávání obchodníků

Zájem Čechů o novou verzi kdysi populárního telefonu Nokia 3310 předčil očekávání obchodníků. Jednotliví prodejci registrují stovky předběžných objednávek, vyplývá z ankety ČTK. Tlačítkový přístroj je v nabídce několika obchodníků. Doporučená cena je 1599 Kč.

Legendární Nokii 3310 nabídnou prodejci O2, Mall.cz, CZC a Datart. Vodafone bude mít exkluzivně červenou variantu. V červnu do prodejen dorazí další Nokie pod označením 3,5 a 6 s operačním systémem Android Nougat.

"Návrat telefonu Nokia 3310 na trh vzbudil enormní zájem, jen za poslední týden si ho předobjednaly stovky zákazníků a zařadil se mezi tři nejvyhledávanější produkty na CZC.cz," uvedl marketingový ředitel e-shopu Michal Gabriel. Zákazníky je telefon podle něj vyhledáván zejména kvůli svému legendárnímu předchůdci, sázce na jednoduchou koncepci a výdrži baterie.

Srovnávač cen Heureka.cz registroval o znovuzrozený telefon zájem v momentě, kdy byla novinka představena na trhu, tedy koncem dubna. Poté se poptávka snížila. "Zvyšující se tendence sledujeme teprve v posledním týdnu, kdy mobil šel oficiálně do předprodeje. Větší poptávku očekáváme až s uvedením produktu do reálného prodeje," dodala Alexandra Čermáková z Heureka.cz.

Tlačítková Nokia 3310 byl jeden z nejúspěšnějších modelů mobilních telefonů vůbec. Představen byl v roce 2000, v prodeji se udržel další čtyři roky. Populární byl především pro svoji odolnost, jednoduchost a dlouhou výdrž baterie.

Současný model 3310 klasické tlačítkové konstrukce váží 80 g, má fotoaparát s rozlišením 2 Mpix a výdrž baterie v pohotovostním režimu až jeden měsíc. Disponuje konektivitou pouze v síti GSM. Paměť má 16 MB, je možné ji rozšířit díky slotu na microSD kartu až na 32 GB. Mezi aplikacemi nechybí tradiční hra "Had".

Kurzovní lístek

29. 5. 2017 (střed)

EUR, 1	26,435
Kanada, 1	17,560
USA, 1	23,627

Kultura

Koncert Vídeňských filharmoniků zahájil Pražské jaro

Několikaminutový potlesk provázený výkřiky "bravo" zakončil zahajovací koncert 72. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Ve vyprodaném Obecním domě na něm zazněla symfonická báseň Má vlast Bedřicha Smetany v podání Vídeňských filharmoniků pod taktovkou dirigenta Daniela Barenboima.

Dlouhotrvající potlesk vyvolal na začátku už příchod slavného tělesa. Vídeňští filharmonici zahájili koncert českou hymnou. Harfa v úvodu první symfonické básně Vyšehrad pak kvůli hlučícímu dítěti v publiku začala nadvakrát.

Má vlast se uvádí na Pražském jaru téměř každoročně. Skladby se ujímá každý rok jiný dirigent. Barenboimova účast na zahajovacím koncertu festivalu je výsledkem několikaletého vyjednávání. Slavný argentinsko-izraelsko-španělský dirigent pojal přípravy důkladně. Nechal si zaslat videozáznam slavné interpretace Rafaela Kubelíka z Pražského jara 1990 a Smetanovu Mou vlast zařadil na program abonentního koncertu Berlínského Státního orchestru 12. a 13. prosince 2016 v Berlíně. Poté dílo nastudoval s Vídeňskými filharmoniky a uvedl na koncertech ve Vídni, Paříži a Kolíně nad Rýnem.

Má vlast je podobně jako Smetanova opera Libuše vyhrazena zejména slavnostním příležitostem. Jde o cyklus šesti symfonických básní inspirovaný historií, legendami a krajinou Čech. Dílo vzniklo v letech 1874 až 1879, premiéra se konala 5. listopadu 1882 v Praze na Žofíně.

Ceny Anděl opanovala zpěvačka Lenny

Vyhlašování hudebních cen Anděl opanovala zpěvačka Lenny, která proměnila všechny své čtyři nominace. V hlasování Akademie populární hudby získala sošku Jaroslava Rony v kategoriích album roku (Hearst), skladba roku (Hell.o) a zpěvačka roku a videoklip roku (Hell.o). Dcera zpěvačky

něco málo přes sto korun. Děti do 15 let mají jízdné za polovinu.

Nejvyšší oltář na světě mají ve slovenské Levoči

Levočskému náměstí dominuje především gotický kostel svatého Jakuba, který slouží věřícím už asi 700 let. Široko daleko jen těžko najdete navštěvovanější kostelní stavbu a není se čemu divit. Kostel se totiž pyšní unikátní soustavou oltářů, z nichž ten hlavní měří na výšku 18,6 metru.

Z lipového dřeva jej vyřezal mezi roky 1507 až 1517 Mistr Pavel a vytvořil tak oltář, jenž je považován za vůbec nejvyšší na světě.

O Mistru Pavlovi se toho vlastně moc neví. Není prý jisté, kde se narodil, odkud do Levoče přišel nebo jaké měl příjmení. Způsobily to nejspíš požáry, při nichž vzal v 16. století za své i levočský městský archív. Mnoho písemných pramenů o tomto umělci se tak nedochovalo. Před tím, než začal tvořit v Levoči, se pravděpodobně jako umělec inspiroval v polském Krakově či německém Norimberku.

Po roce 1500 se však usadil v centru zámožné spišské oblasti a přispěl k jejímu rozkvětu. Právě oltář v kostele sv. Jakuba je prý jediným dílem, s nímž je Mistr Pavel spojen přímo písemnou zmínkou. V epitafu na jednom ze zdejších náhrobků se totiž píše o tom, že zesnulá osoba je vnučkou řezbáře Pavla, jenž vyřezal hlavní oltář kostela.

Ekonomika

Sobotka: Česko si musí odpovědět na otázku, kdy přijmout euro

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyslovil pro to, aby si Česká republika stanovila termín přijetí eura. "Dříve nebo později si musíme odpovědět na otázku ne jestli, ale kdy budeme schopni jako Česká republika přijmout společnou evropskou měnu," řekl premiér. Podle něj je evidentní, že po volbách ve Francii a Německu zrychlí integrace eurozóny. "Myslím si, že teď na podzim před těmi volbami a určitě i po těch volbách musíme vést intenzivní veřejnou debatu o tom, jak budeme postupovat, abychom se neocitli na periferii EU, abychom se udrželi v jádru EU," uvedl Sobotka.

"Česká republika euro potřebuje, je to stabilizační prvek," uvedl před premiérem na sněmu předseda Senátu Milan Štěch (ČSSD). Připomněl, že tuzemská ekonomika je enormně orientovaná na západní Evropu.

Společnou evropskou měnu v současnosti používá již 19 států. Česko se zavázalo k budoucímu přijetí eura při vstupu do Evropské unie v roce 2004.

Zájem Čechů o novou Nokii 3310 předčil očekávání obchodníků

Zájem Čechů o novou verzi kdysi populárního telefonu Nokia 3310 předčil očekávání obchodníků. Jednotliví prodejci registrují stovky předběžných objednávek, vyplývá z ankety ČTK. Tlačítkový přístroj je v nabídce několika obchodníků. Doporučená cena je 1599 Kč.

Legendární Nokii 3310 nabídnou prodejci O2, Mall.cz, CZC a Datart. Vodafone bude mít exkluzivně červenou variantu. V červnu do prodejen dorazí další Nokie pod označením 3,5 a 6 s operačním systémem Android Nougat.

"Návrat telefonu Nokia 3310 na trh vzbudil enormní zájem, jen za poslední týden si ho předobjednaly stovky zákazníků a zařadil se mezi tři nejvyhledávanější produkty na CZC.cz," uvedl marketingový ředitel e-shopu Michal Gabriel. Zákazníky je telefon podle něj vyhledáván zejména kvůli svému legendárnímu předchůdci, sázce na jednoduchou koncepci a výdrži baterie.

Srovnávač cen Heureka.cz registroval o znovuzrozený telefon zájem v momentě, kdy byla novinka představena na trhu, tedy koncem dubna. Poté se poptávka snížila. "Zvyšující se tendence sledujeme teprve v posledním týdnu, kdy mobil šel oficiálně do předprodeje. Větší poptávku očekáváme až s uvedením produktu do reálného prodeje," dodala Alexandra Čermáková z Heureka.cz.

Tlačítková Nokia 3310 byl jeden z nejúspěšnějších modelů mobilních telefonů vůbec. Představen byl v roce 2000, v prodeji se udržel další čtyři roky. Populární byl především pro svoji odolnost, jednoduchost a dlouhou výdrž baterie.

Současný model 3310 klasické tlačítkové konstrukce váží 80 g, má fotoaparát s rozlišením 2 Mpix a výdrž baterie v pohotovostním režimu až jeden měsíc. Disponuje konektivitou pouze v síti GSM. Paměť má 16 MB, je možné ji rozšířit díky slotu na microSD kartu až na 32 GB. Mezi aplikacemi nechybí tradiční hra "Had".

Kurzovní lístek

29. 5. 2017 (středa)

EUR, 1	26,435
Kanada, 1	17,560
USA, 1	23,627

Kultura

Koncert Vídeňských filharmoniků zahájil Pražské jaro

Několikaminutový potlesk provázený výkřiky "bravo" zakončil zahajovací koncert 72. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Ve vyprodaném Obecním domě na něm zazněla symfonická báseň Má vlast Bedřicha Smetany v podání Vídeňských filharmoniků pod taktovkou dirigenta Daniela Barenboima.

Dlouhotrvající potlesk vyvolal na začátku už příchod slavného tělesa. Vídeňští filharmonici zahájili koncert českou hymnou. Harfa v úvodu první symfonické básně Vyšehrad pak kvůli hlučícímu dítěti v publiku začala nadvakrát.

Má vlast se uvádí na Pražském jaru téměř každoročně. Skladby se ujímá každý rok jiný dirigent. Barenboimova účast na zahajovacím koncertu festivalu je výsledkem několikaletého vyjednávání. Slavný argentinsko-izraelsko-španělský dirigent pojal přípravy důkladně. Nechal si zaslat videozáznam slavné interpretace Rafaela Kubelíka z Pražského jara 1990 a Smetanovu Mou vlast zařadil na program abonentního koncertu Berlínského Státního orchestru 12. a 13. prosince 2016 v Berlíně. Poté dílo nastudoval s Vídeňským filharmoniky a uvedl na koncertech ve Vídni, Paříži a Kolíně nad Rýnem.

Má vlast je podobně jako Smetanova opera Libuše vyhrazena zejména slavnostním příležitostem. Jde o cyklus šesti symfonických básní inspirovaný historií, legendami a krajinou Čech. Dílo vzniklo v letech 1874 až 1879, premiéra se konala 5. listopadu 1882 v Praze na Žofíně.

Ceny Anděl opanovala zpěvačka Lenny

Vyhlašování hudebních cen Anděl opanovala zpěvačka Lenny, která proměnila všechny své čtyři nominace. V hlasování Akademie populární hudby získala sošku Jaroslava Rony v kategoriích album roku (Hearst), skladba roku (Hell.o) a zpěvačka roku a videoklip roku (Hell.o). Dcera zpěvačky

a kytaristky Lenky Filipové s albem Hearts uspěla i v kategorii Rock & Pop v Žánrových cenách Anděl, o nichž hlasují hudební odborníci, kteří menšinové žánry celoročně sledují.

Ceny byly předány v pražském Lucerna Music Baru v přímém přenosu České televize. Skupinou roku byla vyhlášena akustická kapela Jelen v čele s Jindrou Polákem za jejich album Vlčí srdce. Zpěvákem roku se stal Tomáš Maček vystupující pod jménem Thom Artway za své debutové album Hedgehog. Třiadvacetiletý Thom Artway, který proslul skladbou I Have No Inspiration, si odnesl vítězství také jako objev roku.

Do Síně slávy byla zvolena in memoriam zpěvačka Věra Špinarová, která zemřela letos 26. března ve věku 65 let. Mezinárodní federace hudebního průmyslu (IFPI) na cenách Anděl za nejprodávanější album roku 2016 vyhlásila desku Karla Gotta 40 slavíků. Počet prodaných kusů nesdělila.

Zlínský filmový festival uvede 18 světových premiér

Zlínský filmový festival pro děti a mládež letos uvede 18 světových premiér. Patří mezi ně například dokument o Hermíně Týrlové, film Marty Gerlíkové z Valašska Tehdy spolu nebo pohádka Dukátová skála. Festival nabídne 326 snímků z rekordního počtu 62 zemí. Festival se koná 57. rokem, potrvá do 3. června. Jde o nejstarší a největší filmovou přehlídku svého druhu na světě.

Na festivalu bude poprvé v Česku uvedeno 199 filmů. "Je těžké sem filmy dostat, festivalů je mnoho a producenti zvažují, na který festival film dají. My však jednáme třeba rok dopředu a oni s tím počítají," řekla ČTK Pášmová. V distribuční předpremiéře bude ve Zlíně uveden francouzský film Z Paříže do Paříže. "Je to krásný snímek o dvou chlapcích židovského původu, kteří se snaží dostat z fašistické Francie do úkrytu, aby nebyli odvedeni do koncentračního tábora," řekla Pášmová. Na festivalu bude mít premiéru také dokument švýcarského režiséra Roberta Kolinského Jiří Menzel - Komedie není legrace.

Diváky čeká 152 soutěžních filmů. "O ceny bude soutěžit 26 celovečerních, 60 krátkých animovaných a 66 krátkých studentských filmů," uvedla Pášmová. Dopoledním zahajovacím filmem pro děti byl švédský film režiséra Pettera Lennstranda Vzhůru do vesmíru!, večer festival zahájí dokument o Hermíně Týrlové.

Hlavním tématem festivalu je švédská kinematografie s důrazem na tvorbu Astrid Lindgrenové, od jejího narození letos uplyne 110 let. Prezentovat se bude i kinematografie Švýcarska, pořadatelé také připomenou 20 let Salonu filmových klapek, díky němuž každý rok vznikají umělecky ztvárněné filmové klapky.

Doprovodný program festivalu nabídne divadlo, koncerty, tvůrčí dílny, přednášky, výstavy, interaktivní a benefiční programy. "Program není jednostranně zaměřený, mysleli jsme nejen na děti a mládež, ale i na dospělé návštěvníky. Kromě filmů zde má své místo i sport, aktivní odpočinek, gastronomie, věda či zábava," řekl prezident Zlín Film Festivalu Čestmír Vančura.

Památník na pražském nádraží připomíná rodiče Wintonových dětí

Památník na pražském hlavním nádraží připomíná rodiče židovských dětí, které před nacisty zachránil Nicholas Winton. Znázorňuje dveře vlaku s rukama dětí a rodičů, což je poslední vzpomínka, kterou mnohé zachráněné děti na své rodiče mají.

"Památník Rozloučení, který stojí v průchodu z odjezdové haly k nástupištím pod kupolí secesní Fantovy kavárny, je vyjádřením vděčnosti našim rodičům za podruhé darovaný život a je i trvalou vzpomínkou na ně, kteří nejvíc trpěli a byli největšími hrdiny v příběhu nás, Wintonových dětí. Není snad nic horšího než vzdát se svého dítěte v naději, že mu tím zachráníte život," řekla Marešová.

Památník znázorňuje dveře vlaku, jak vypadaly v roce 1939, a na skle v jeho okně jsou vyvedené otisky rukou dětí a dospělých. "Všechny děti mají společnou vzpomínku na pohled na plačící rodiče skrze okno vlaku. My jsme nevěděli, proč pláčou, protože nám řekli, že jedeme na výlet," vzpomněla Marešová.

Nicholas Winton zachránil 669 židovských dětí, které odvezl vlaky z nacistického protektorátu Čechy a Morava do Británie. První vlak odjel z Prahy v květnu 1939. Jejich rodiny většinou za války zahynuly v koncentračních táborech.

Sport

Slavia po osmi letech získala titul

Fotbalisté Slavie si v exilu na Strahově poradili v posledním ligovém kole 4:0 s Brnem a po osmi letech získali mistrovský titul. Pražané vyhráli nejvyšší soutěž o dva body před Viktorií Plzeň, které k obhajobě vítězství 2:0 nad Jihlavou nestačilo.

Slavia sice kvůli koncertům v Edenu musela nastoupit na strahovském stadionu, přesto nedala soupeři šanci, když se dvakrát trefil Stanislav Tecl a po gólu přidali Michal Frydrych a Michael Ngadeu. Červenobílí získali celkově 19. mistrovský titul a třetí v historii samostatné české ligy.

Plzeň neměla obhajobu ve vlastních rukách, protože vedle vítězství potřebovala i ztrátu Slavie. O vítězství Viktorie, která mohla získat třetí titul za sebou a pátý za posledních sedm let, rozhodly vlastní góly Davida Štěpánka. Západočechy tak čeká 3. předkolo nemistrovské části Ligy mistrů, Pražany stejná fáze mistrovské části.

Hokejisté prohráli ve čtvrtfinále Misrovství světa s Ruskem 0:3

Čeští hokejisté hráli na Mistrovství světa ve skupině B v Paříži s Kanadou, Finskem, Švýcarskem, Běloruskem, Norskem, Francií a Slovenskem. Ve čtvrtfinále prohráli s Ruskem 0:3 a již popáté tak ze šampionátu odjeli bez medaile. Naposledy získal národní tým bronz v roce 2012 v Helsinkách. Letošní šampionát proběhl od 5. do 21. května. Titul získali hokejisté Švédska po vyrovnaném zápase s Kanadou, kdy rozhodly samostatné nájezdy 2:1.

Uzdravená Kvitová bude hrát Roland Garros

Tenistka Petra Kvitová bude po zranění ruky z prosincového přepadení hrát na Roland Garros. Los jí pro první kolo přisoudil za soupeřku Američanku Julii Boserupovou, 86. hráčku světa. Na kurty se dvojnásobná wimbledonská vítězka vrátí v Paříži pět měsíců po operaci levé ruky, v níž drží raketu. Kvitová byla při losu patnáctou nasazenou, svůj start by měla potvrdit tiskové konferenci. Turnajová dvojka a třetí hráčka světového žebříčku Karolína Plíšková zahájí Roland Garros proti čínské tenistce Čeng Saj-saj.

Podle České tiskové kanceláře připravila Jana Korečková. Olomouc, Česká republika

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Papež František o Medjugorje

Během zpátečního letu z Fatimy 13. května odpovídal papež František na dotazy novinářů. Na otázku, co si myslí o zjeveních v Medjugorje, pokud to byla zjevení, a o náboženské horlivosti, kterou vzbudila, v souvislosti s jeho rozhodnutím jmenovat biskupa svým delegátem pro pastorační aspekty Svatý otec odpověděl:

„Medjugorje. Všechna zjevení či domnělá zjevení patří do soukromé sféry. Nejsou součástí veřejného a řádného učitelského úřadu církve. Co se týká Medjugorje, byla vytvořena komise, které předsedal kardinál Ruini. Jmenoval ji Benedikt XVI. Já jsem koncem roku 2013 či na začátku roku 2014 obdržel od kardinála Ruiniho výslednou zprávu. Byla to komise výborných teologů, biskupů, kardinálů. Opravdu výborných. Ruiniho zpráva je velmi, velmi dobrá. Potom se na Kongregaci pro nauku víry vyskytly nějaké pochybnosti a kongregace usoudila, že by bylo dobré projednat veškerou tuto dokumentaci všemi členy a poradci této kongregace, včetně věcí, které se zdály být s Ruiniho zprávou v rozporu. Byl jsem o tom informován, vzpomínám si, že byla sobota večer, pozdě večer. Nezdálo se mi to správné. Připadalo mi, jako by se tím Ruiniho zpráva dávala do dražby – promiňte mi to slovo. Ruiniho zpráva byla udělána velmi dobře. V neděli ráno dostal prefekt Kongregace pro nauku víry ode mne dopis, ve kterém jsem jej žádal, aby namísto projednávání v plénu Kongregace předložili všechny názory rovnou mně. Tyto názory byly prostudovány a všechny zdůrazňují hutnost Ruiniho zprávy. Zásadně je třeba rozlišit tři věci. Ohledně prvních zjevení, když byli ‚vizionáři' mladí, zpráva víceméně říká, že mají být nadále zkoumána. Ohledně domnělých nynějších zjevení vyjadřuje zpráva pochybnosti. Já osobně jsem ještě „horší". Preferuji Pannu Marii matku, naši matku, a nikoli Pannu Marii jako šéfku telegrafického úřadu, která denně v tu a v tu hodinu posílá nějaký vzkaz... to není Ježíšova maminka. Tato domnělá zjevení nemají takovou hodnotu. Říkám to jako osobní názor. Kdo si myslí, že Panna Maria říká: ‚Zítra přijďte v tu a v tu hodinu a vzkážu něco tomu a tomu vizionáři...' – Ne... Ruiniho zpráva rozlišuje tato dvě zjevení. A za třetí, pravým a vlastním jádrem této zprávy je duchovní rozměr, pastorační rozměr. Lidé tam přicházejí a obracejí se, setkávají se s Bohem, který mění život... Na to neexistuje nějaká kouzelná hůlka a tento duchovně-pastorační rozměr je nepopiratelný. Aby se nyní věci prohlédly se všemi těmito údaji – včetně odpovědí, které mi zaslali teologové – byl jmenován zmíněný biskup, který je velmi dobrý a zkušený, aby se podíval, jak je tomu s pastorační stránkou věci. A nakonec bude řečeno nějaké slovo."

Papež František oznámil jména pěti nových kardinálů

28. června 2017 bude uvedeno do úřadu pět nových kardinálů. Jejich jmenování oznámil papež František při neděln poledním modlitbě 21. května. Mezi budoucími kardinály je první švédský katolický biskup od počátku reformace karme lián Anders Arborelius, dále blízký spolupracovník zavraž děného latinskoamerického arcibiskupa Romera pomocny biskup v San Salvadoru Gregorio Rosa Chávez, dalším kar dinálem je Jean Zerbo, který je arcibiskupem v metropol Bamako v africkém Mali, arcibiskup Barcelony Juan José Omella a konečně také historicky prvním kardinálem Laosu se stane biskup Louis-Marie Ling Mangkhanekhoun. Počet čle nů kardinálského sboru, kteří volí papeže, tak vzroste na 121.

Volbou nových pěti kardinálů pokračuje papež František ve své dosavadní linii, v níž klade důraz na zastoupení biskupů z různých kontinentů. Nepokračuje tak v dřívější nepsané praxi kdy se biskupové z určitých měst často stávali kardinály auto maticky: mezi nově jmenovanými není například žádný Ital.

Papež František se setkal s Donaldem Trumpem

Papež František se ve středu 24. května setkal s americkým prezidentem Donaldem Trumpem. Během půlhodinového uzavřeného jednání spolu hovořili o ochraně života, svobody svědomí a vyznání, míru ve světě a obraně křesťanských komunit na Blízkém východě. V závěru jednání představil americký prezident papeži svou ženu Melanii, které František požehnal růženec v ruce, dcerku Ivanku a zetě Jareda Kushnera. František daroval Donaldu Trumpovi výtisky svých dokumentů Radost evangelia, Radost z lásky, Laudato Si' a podepsané poselství k letošnímu Světovému dni míru. „Nezapomenu, co jste mi řekl," uvedl údajně Trump v závěru audience, po níž následovalo setkání s vatikánským státním sekretářem Pietrem Parolinem a sekretářem pro vztahy se státy Paulem Gallagherem. Prezidentský pár následně navštívil Sixtinskou kapli a Svatopetrskou baziliku.

V pozdních dopoledních hodinách navštívila Melanie Trumpová dětskou nemocnici Bambino Gesù, založenou v 19. století Svatým stolcem. S 2600 zaměstnanci je toto zařízení největší dětskou poliklinikou a výzkumným centrem v Evropě. „Jsem ráda, že jsme mohli první dámě USA představit velmi uznávanou nemocnici na klinické i vědecké úrovni," uvedla ředitelka zařízení Mariella Enocová. „Jsem ale především ráda, že jsme mohli představit způsob života církve, který je velmi drahý papeži Františkovi. Realitu církve, která přijímá a pečuje o ty nejslabší, těžce nemocné děti, které pocházejí z celého světa."

Podle zpráv České biskupské konference

Musíme klást milosrdenství před soud

Promluva papeže před modlitbou svatého růžence ve Fatimě 12.května 2017

Drazi mariánští poutníci, kteří jste přišli spolu s Marií!

Děkuji, že jste mne vzali mezi sebe na tuto pouť naděje a pokoje. Chci předem ujistit vás, kteří jste se mnou spojeni tady či jinde, že vás všechny nosím v srdci. Cítím, že Ježíš mi vás svěřil (srov. *Jan* 21,15-17), objímám a svěřuji vás všechny Ježíši, „zvláště ty, kteří toho nejvíce potřebují" – jak nás Matka Boží naučila se modlit (*Zjevení v červenci 1917*). Něžná a starostlivá Matka všech potřebných ať jim vyprosí Pánovo požehnání! Na každého vyděděného a nešťastného, který byl okraden o přítomnost, na každého vyloučeného a opuštěného, kterému je upírána budoucnost, na každého ze sirotků a obětí nespravedlnosti, kterému není dovoleno mít minulost, ať sestoupí požehnání Boha vtěleného v Ježíši Kristu: „Hospodin ať vám žehná a ať je vaší stráží. Ať nad vámi rozjasní svou tvář a smiluje se nad vámi. Ať k vám obrátí svou tvář a naplní vás pokojem" (*Nm* 6,24-26).

Toto požehnání se zcela naplnilo v Panně Marii, poněvadž žádné jiné stvoření nad sebou nespatřilo zář Boží tváře tak jako Ona, která dala lidskou tvář Synovi věčného Otce, takže o Něm můžeme rozjímat v radostných, světelných, bolestných a slavných momentech Jeho života, které opětovně nahlížíme v modlitbě růžence. Spolu s Kristem a Marií zůstáváme v Bohu. „Chceme-li totiž být křesťany, musíme být mariánští, to znamená, že musíme rozpoznat podstatný, živoucí a prozřetelnostní vztah, který spojuje Marii a Ježíše, ke kterému nám otevírá cestu" (Pavel VI., *Promluva při návštěvě Madony di Bonaria*, Cagliari, 24. dubna 1970). Pokaždé, když na tomto požehnaném místě anebo kdekoli jinde recitujeme růženec, stává se evangelium cestou v životě každého: rodin, národů a světa.

Vy, kdo putujete s Marií... Jaká je to Maria? *Učitelka duchovního života*, první, která následovala Krista „úzkou cestou" kříže a dala nám příklad, anebo naopak nedostupná a tedy nenapodobitelná Paní? »Požehnaná, která věřila« vždycky a za všech okolností božským slovům (srov. *Lk* 1,42.45), anebo naopak „Svatý obrázek", ke kterému se chodí pro projevy přízně za nízké ceny? Panna Maria z evangelia, kterou ctí modlící se církev, anebo naopak Maria, která podle subjektivních senzibilit zadržuje pomstychtivou ruku Boží připravenou trestat, Maria lepší než Kristus, jenž je považován za nelítostného Soudce, a milosrdnější než Beránek obětovaný za nás?

Velká nespravedlnost se páchá na Bohu a Jeho milosti, tvrdí-li se na prvním místě to, že hříchy jsou trestány Jeho soudem, aniž by se předem připouštělo – jak zjevuje evangelium – že jsou odpouštěny Jeho milosrdenstvím! Musíme klást milosrdenství před soud, a Boží soud se tak jako tak vždycky uskuteční ve světle Jeho milosrdenství. Boží milosrdenství zajisté nepopírá spravedlnost, protože Ježíš na sebe vzal důsledky našeho hříchu spolu s nezbytným trestem. On nepopírá hřích, nýbrž zaplatil za nás na kříži. A takto, ve víře, která nás spojuje s Kristovým křížem, jsme svobodní od svých hříchů; odkládáme stranou každou formu strachu a bázně, protože nepatří k tomu, kdo je milován (srov. 1 *Jan* 4,18). Jak jsem připomněl v exhortaci *Evangelii gaudium*, „pokaždé, když pohlédneme na Marii, opět věříme v převratnou sílu něhy a lásky. Na ní vidíme, že pokora a něha nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných, kteří nepotřebují zacházet s druhými špatně, aby pocítili svoji důležitost. [...] Tato dynamika spravedlnosti a něhy, kontemplace a cesty k druhým je tím, co z ní činí ekleziální vzor evangelizace" (č.288). Kéž se každý z nás stane spolu s Marií znamením a nástrojem milosrdenství Boha, který odpouští vždy a všechno.

Když nás Panna Maria bere za ruku a hledí na nás, můžeme radostně opěvovat Pánovo milosrdenství. Můžeme říci: Moje duše Tě, Bože, velebí! Milosrdenství, které jsi prokázal všem svým svatým a celému věřícímu lidu, dosahuje i ke mně. Pro domýšlivost svého srdce žil jsem roztěkán svými ambicemi a zájmy, aniž bych dokázal usednout na trůn, Pane! Jediná možnost povýšení, kterou mám, je následující: Kéž mne tvoje Matka vezme do náruče, přikryje svým pláštěm a přivine k tvému Srdci. Ať se tak stane.

Podle zpráv Rádia Vatikán

Papež František ve Fatimě kanonizoval dva fatimské vizionáře Františka a Hyacintu Martovy

Kanonizační liturgie dvou fatimských dětí-vizionářů se konala v sobotu dopoledne 13. května 2017 v den 100. výročí prvního zjevení Panny Marie ve Fatimě. Podle portugalských úřadů se slavnostní mše svaté zúčastnilo přibližně 500 tisíc lidí z 55 zemí světa. Průčelí baziliky Panny Marie Růžencové zdobila jedna z mála existujících fotografií svatých sourozenců Františka a Hyacinty. Netváří se na nich nadšeně, Hyacinta snad až zamračeně; poslušně se zkrátka tehdy postavili před objektiv. Určitá vážnost či usebranost je ostatně typická pro atmosféru zdejšího poutního místa. Nijak to však nebrání průchodu radosti, jak dokázal jásot účastníků bohoslužby poté, když Petrův nástupce pronesl - nikoli v latině, nýbrž v portugalštině - kanonizační formuli, kterou zanesl Františka a Hyacintu Martovy do seznamu svatých.

Papež František začal svoji homilii citací prvního čtení z Apokalypsy (*Zj* 12,1): „Na nebi se objevila [...] žena oděná sluncem". Z Janova evangelia pak zdůraznil Ježíšova slova adresovaná učedníkovi: „To je tvá matka" (*Jan* 19,26-27). „Máme Matku – dodal za potlesku poutníků. [...] Panenská Matka sem nepřišla, abychom ji viděli. Na to budeme mít celou věčnost, rozumí se, pokud dojdeme do nebe," zdůraznil.

„Ona nám však předpovědí a varováním před nebezpečím pekla, do něhož směřuje - často předkládaný i vnucovaný – život bez Boha a znesvěcující Boha v Jeho stvoření, přišla připomenout Světlo Boha, který přebývá v nás a přikrývá nás."

Podle mínění a cítění mnoha, ne-li přímo všech poutníků – pokračoval papež - je Fatima především tímto pláštěm Světla, který nás přikrývá tady stejně jako kdekoli jinde na Zemi, když se utíkáme pod ochranu Panenské Matky.

„Drazí poutníci, máme Matku. Přimknuti k Ní jako děti prožíváme naději, která spočívá na Ježíši, protože, jak jsme slyšeli ve druhém čtení, „v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění" (Řím 5,17). Ježíš svým nanebevstoupením usadil vedle nebeského Otce naše lidství, které přijal v lůně Panenské Matky a které už nikdy neopustí. Upevněme jako kotvu naši naději v onom lidství umístěném na nebi po Otcově pravici (srov. Ef 2,6). Tato naděje ať je v životě nás všech vzpruhou! Nadějí, která nás nese neustále, až po poslední výdech."

V síle této naděje – pokračoval papež František - jsme se shromáždili tady, abychom poděkovali za nespočetná požehnání, kterých se nám z nebe dostalo během těchto sta let. [...] Díváme se na příklad svatých Františka a Hyacinty Martových. [...] Boží přítomnost se stala konstantou jejich životů, což se zřetelně projevuje úpěnlivou modlitbou za hříšníky a ustavičnou touhou přebývat u „Ježíše skrytého" ve svatostánku.

„Nemohl jsem sem nepřijít, abych vzdal úctu Panenské Matce a svěřil ji její syny a dcery. Pod jejím pláštěm se neztratí; z jejích rukou přichází naděje a pokoj, jež potřebují a které vyprošují všem svým bratřím ve křtu a v lidství, zejména nemocným a postiženým, vězněným a nezaměstnaným, chudým a opuštěným. Nejdražší bratři, prosme Boha s nadějí, aby nám lidé naslouchali; a obracejme se k lidem s jistotou, že nás podporuje Bůh."

On nás totiž stvořil jako naději pro druhé, naději, která je skutečná a uskutečnitelná v každém životním stavu – pokračoval Petrův nástupce.

„»Požadováním« a »vyžadováním« plnění povinností vlastního stavu (List sestry Lucie, 28. února 1943), tady nebe vyhlašuje skutečnou a všeobecnou mobilizaci proti lhostejnosti, která zmrazuje srdce a zhoršuje naši krátkozrakost. Nechceme být potracenou nadějí! Život může přežít jedině díky velkodušnosti jiného života. „Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek" (Jan 12,24) – to řekl a uskutečnil Pán, který nás neustále předchází. Když procházíme křížem, On už jím prošel před námi. Nevystupujeme tak na kříž, abychom nalezli Ježíše, nýbrž On se ponížil a sestoupil na kříž, aby nalezl nás, přemohl v nás temnoty zla a přivedl nás zpět ke Světlu."

Pod Mariinou ochranou jsme ve světě ranními hlídkami, které dovedou kontemplovat pravou tvář Ježíše Spasitele, jež se zaskvěla o Velikonocích, a znovu objevit mladou a krásnou tvář církve, která září, když je misijní, přívětivá, svobodná, věrná, chudá na prostředky a bohatá láskou – končil papež František svoje kázání při dopolední kanonizační liturgii před bazilikou Panny Marie Růžencové ve Fatimě.

Bohoslužby se účastnil také desetiletý chlapec Lucas z Brazílie (na fotografii), jehož uzdravení po těžkém úrazu mozku, když před čtyřmi lety vypadl z okna, prohlásili lékaři za zcela nevysvětlitelné přirozenou cestou, a bylo v kanonizačním procesu uznáno za zázrak na přímluvu svatých vizionářů.

Bezprostředně po mši svaté následovala krátká eucharistická adorace a požehnání Nejsvětější svátostí určené zejména přítomným nemocným a postiženým, mezi nimiž hlavní celebrant prochází s monstrancí. Papež František je nejprve oslovil a mimo jiné řekl:

„Drazí poutníci, díváme se na Ježíše, který je skrytý, ale přítomný v eucharistii a který je přítomný v ranách našich bratří a sester, nemocných a trpících. Klaníme se Ježíšovu Tělu na oltáři a nacházíme Ježíšovy rány v těchto svých bratřích. Křesťan se klaní Ježíši, křesťan hledá Ježíše, křesťan dovede rozpoznat Ježíšovy rány. [...]

Drazí nemocní, žijte svůj život jako dar a jako pasáčci řekněte Madoně, že se z celého srdce chcete obětovat Bohu. Nepovažujte se pouze za adresáty charitativní solidarity, nýbrž za plnoprávné účastníky života a poslání církve. Vaše účast, která je tichá, ale výmluvnější než mnohá slova, vaše modlitba, každodenní oběť vašeho utrpení v jednotě s utrpením ukřižovaného Ježíše za spásu světa, trpělivé, ba dokonce radostné přijetí vlastního stavu jsou duchovní zdroj a bohatství pro každou křesťanskou obec. Nestyďte se být drahocenným pokladem církve."

Podle zpráv Rádia Vatikán

Na památku Czeslawy Vostřezové

20.června 1930 - 7. května 2017

Všem přátelům a známým přinášíme blestnou zprávu, že 7. května 2017 byla povolána na věčnost naše milovaná manželka, maminka a sestra, paní Czeslawa Vostřezová. Zemřela v požehnaném věku 87 let. Narodila se 20. června 1930 v Pomorzance v Polsku Ondřejovi Zyburovi a Evě Olszakové jako druhá dcera ze sedmi dětí. Prožila těžkou dobu druhé světové války i poválečná léta nesvobody rodné vlasti.

V roce 1959 se Czeslawa s manželem Josefem Ryszawým a dcerou Halinou přestěhovali do Kanady a usadili se v Hamiltonu, Ontario. Jejich šťastný život byl však přerušen náhlou smrtí manžela na srdeční záchvat v mladém věku 39 let, dceři Halině bylo tenkrát 14 let. Dva roky po Josefově smrti se Czeslawa provdala za Václava Vostřeze a 22. dubna 2017 oslavili 50. výročí své svatby.

Czeslawa byla hluboce věřící katoličkou. Denně navštěvovala mši svatou, a když později nemohla, sledovala ji v televizi. Též se denně modlila svatý růženec. Byla velmi aktivní v Ženské Lize kostela sv. Stanislava. Po sňatku s Václavem Vostřezem se také zapojila do Ženské Slovenské Ligy sv. Cyrila a Metoděje. Byla prezidentkou organizace Ladies Auxiliary Sultana's of the International Catholic Order of Alhambra. Tento katolický řád pečuje o duševně postižené. Ve své funkci se zasloužila o hmotnou podporu zbudování sochy sv. Františka z Assisi ve svatyni Kanadských mučedníků v Midlandu a také o obnovu Mariánského sloupu v Praze. Byla také členkou katolické tělovýchovné organizace Orel a je zaregistrována v jeho ústředí v Brně v České republice. Od roku 1967 aktivně pracovala v organizaci Rytířů Kolumbových, zvláště v Polské radě sv. Jana Pavla II., Chorvatské radě sv. Kříže a ve Shromáždění biskupa Ryana v Hamiltonu.

Czeslawa také účinně podporovala protikomunistický exilový tisk vydávaný v polštině, slovenštině a češtině. Spolu s manželem Václavem rádi cestovali po Kanadě a Spojených státech. Také se účastnili mnoha náboženských poutí do Evropy. Ve svém domě přijímali jako hosty kněze a biskupy z celého světa, ale často také poskytovali dlouhodobě přístřeší novým uprchlíkům, kteří neměli kde bydlet, až do té doby než v Kanadě pevně zakotvili.

Czeslawa bude trvale zapsána v srdcích manžela Václava, dcery Haliny a zetě Jeroma Knapa, sester Janiny Nowak, Alfredy Klimovicz, Terezy Norgate a četných neteří a synovců v Kanadě, Polsku a České republice. Czeslawu předešli na věčnost bratři Eduard, Stanislav a Karol.

Zvláštní poděkování patří synovci Jackovi Olszakovi a jeho manželce Evě za jejich obětavou pomoc, kterou poskytovali Czeslawě a Václavovi po moho let.

Poslední rozloučení a mše svatá za spásu duše zesnulé Czeslawy Vostřezové se konaly v polském kostele svatého Stanislava v Hamiltonu 12. května 2017. Potom byly její tělesné pozůstatky uloženy na Bayview Cemetery & Mausoleum v Burlingtonu.

Děkujeme všem, kdo si na ni vzpomenou v modlitbě.

Pozůstalá rodina

Czeslawa Vostřezová

byla také dlouholetou odběratelkou a čtenářkou Hlasů národa, kam manžel Václav často přispíval svými články

manželovi Václavovi
dceři Halině s manželem Jerome
sestrám Janině, Alfredě a Tereze s rodinami
i všem pozůstalým příbuzným

vyslovujeme touto cestou upřímou soustrast,
kéž Vás dobrotivý Bůh potěší ve Vašem zármutku
a zesnulou Czeslawu mnohonásobně odmění
ve svém království za její lásku, obětavost a vše,
co udělala pro rodinu, pro církev a pro své bližní

se vzpomínkou v modlitbě

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České misie v Chicagu

Silnější než chemoterapie:

Bylinka na rakovinu, která vám roste přímo pod nosem

Jde o jednu z nejrozšířenějších květin, která existuje. Roste doslova všude, jsou jí plné louky a trávníky na sídlištích, hlavně teď na jaře. Roste ale celý rok, dokonce se nejednou dá nalézt i během zimy pokrytá sněhem. Neexistuje snad dítě ani dospělý, který by ji neznal. Navzdory tomu o jejích nesmírně silných léčivých účincích ví jen málo kdo.

Ano, hovoříme o obyčejné pampelišce.

Známá je také pod názvem smetánka lékařská (*Taraxacum officinale*). Čaj z pampelišky působí na rakovinné buňky tak silně, že už po dvou dnech se začínají rozpadat. Zároveň nemá žádné škodlivé účinky na zdravé buňky. Tato rostlina je i navzdory svému širokému medicínskému využití často zanedbávána. Jediné, co pro její získání musíte udělat, je nasbírat ji na čistých místech, které neleží příliš blízko cesty, kde jezdí auta. Naše babičky dělaly z pampeliškových květů sirup, protože věděly, že má mnohé léčivé účinky. Co ale nevěděly, bylo, že pampeliškový kořen dokáže pomoci i pacientům s rakovinou.

Kořen je silnější než chemoterapie.

Vědci zjistili, že kořen pampelišky je při ničení rakovinných buněk účinnější než chemoterapie. Dokáže totiž kompletně usmrtit rakovinné buňky bez toho, aby nějak poškodil ty zdravé. Kromě protirakovinných účinků má pampeliška i následující vlastnosti: •

močopudné
vylučování žluče
detoxikace jater
pomáhá při alergiích
snižuje krevní cholesterol
obsahuje mnoho důležitých vitamínů a minerálů, jako je například vitamín B6, thiamin, riboflavin, vitamín C, železo, vápník, draslík, zinek, hořčík, kyselinu listovou

V jedné misce s 55 gramy pampeliškových květů naleznete až 53% potřebné denní dávky vitamínu K a 112% vitamínu A. To všechno jsou fakta známá o pampelišce už celé roky.

Zázračný pampeliškový čaj

Výzkum uskutečněný na kanadské Univerzitě ve Winsdoru dal naději i onkologickým pacientům. Zjistil, že kořen pampelišky efektivně zabíjí rakovinné buňky a zároveň nemá žádné vedlejší účinky. Čaj z pampelišky má poměrně rychlý účinek. Už v průběhu 48 hodin po užití dochází k dezintegraci (rozpadu) prvních rakovinných buněk. Odhaduje se, že pravidelná dlouhodobá kůra kořenem pampelišky umí odstranit většinu nádorů. Kvůli těmto neočekávaným výsledkům, byly vědeckému týmu přiděleny další prostředky na pokračování výzkumu.

John di Carlo, 72letý onkologický pacient, podstoupil intenzivní léčbu agresivní chemoterapií. Po jejím neúspěchu ho lékaři poslali domů umřít v okruhu svých nejbližších. Jako poslední možnost se rozhodl pro léčbu pomocí čaje z pampeliškového kořenu. Jen o 4 měsíce později byl tento muž v remisi (ústupu rakoviny).

Jak připravit pampeliškový čaj

Pampeliškový čaj se připravuje obyčejně ze sušeného pomletého kořenu. Použít můžete i na jemno nakrájený čerstvý kořen.

Přibližně 1 až 2 čajové lžičky kořenu (podle chuti a závažnosti onemocnění) zalijte 2,5 dl (běžný hrnek) vroucí vody a nechte vyluhovat přibližně 15 minut.

Čaj pijte 2 až 3 krát denně, nejlépe před jídlem. Užívá se několik měsíců.

Některé zdroje uvádí, že i listy pampelišky mají určité protirakovinné účinky. Pro přípravu čaje proto můžete zvážit použití směsi kořenu a listů.

Převzato ze : svobodnenoviny.eu/

Srdečně Vás zveme na

PIKNIK NA DEN OTCŮ

na zahradě České misie

9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

v neděli 18. června 2017

od 12:00 v poledne do setmění

Na oslavu 20. jubilea svého trvání a nesčetných produkcí Vás zve

SKUPINA BORŮVKY

K poslechu, zpěvu a tanci dále hraje

oblíbený DJ Tony

K jídlu bude domácí guláš, teplé uzeniny, bramboráky a pečivo všeho druhu. K pití bude točená Plzeň, víno a limonády. Také nebude chybět zmrzlina.

Vstup volný

Informace: 708 - 255 5117 nebo 708 - 533 1050

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net
Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

Česká Misie Vás srdečně zve na

Pouť do Indiany

v neděli 11. června 2017

SVATÝ JAN

10630 Wicker Ave., St. John, IN 46373
ve 12.00 v poledne bude Křížová cesta

HORA KARMEL

1628 Ridge Road, Munster, IN 46321
ve 2.00 odpoledne bude Mše svatá
potom pobožnost k Panně Marii a zpívané litanie

Autobus pro poutníky odjíždí v 11.00 am
z parkoviště mezi Home Depot a Best Buy
140 Countryside Plaza, Countryside, IL 60525
Na ulici LaGrange směrem na jih mezi 55th Street a Joliet Road po pravé straně
Cena autobusového zájezdu $ 10,-
Jídlo cestou z vlastních zásob. Návrat kolem 5.00 večer.
Přihlášky: Mons. Dušan Hladík: 708 - 255 5117

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879
1-216-341-0444

Robert L. Cermak, President

Chicago Representatives

Loretta Moravecek
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

Česká Misie Vás srdečně zve na

RUMMAGE SALE

2. a 3. června 2017 od 9.00 AM do 4.00 PM
9. a 10. června 2017 od 9.00 AM do 4.00 PM

v areálu Českého kostela
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Nabízíme:

Drobný nábytek, kabinety, stoly, židle, šaty, hračky, sportovní potřeby, domácí a kuchyňské potřeby, elektroniku a mnoho dalších věcí.

Prosíme členy a přátele misie o darování dalších vhodných věcí pro tuto akci.

Prosíme však, noste jen věci čisté a kvalitní. co patří do odpadu vyhoďte hned doma.

Za pomoc předem děkujeme.

Informace: 708 - 255 5117 nebo 708 - 533 1050

Upřímná vzpomínka

Před dvaceti roky 8. června 1997 na Boží zavolání odešel náhle z našeho středu můj milovaný manžel, starostlivý a dobrácký otec, dědeček a strýc, pan

Henry Vicenik

rodák ze Zahorovic na Moravě

Všem přátelům v rodné vlasti i jeho osobním
a spolkovým přátelům v USA,
kteří si na něj dosud pamatují,
děkujeme za vřelou modlitbu a upřímnou vzpomínku
u příležitosti 20. výročí jeho odchodu na věčnost.

Vlasta Viceniková, manželka
Henry a Barbara, Thomas a Mary Vicenik, synové a snachy
Deborah a James Hojnicki, dcera a zeť
Henry, Jenny a Jonathan Vicenik
Rachel a William Irwin
Danielle a Thomas Hojnicki, vnoučata
Matthew, Hugh, Corrine a † Rosalee Vicenik,
Marshall Irwin, pravnoučata

Československý Americký Kongres
a obec Crest Hill, IL

Vás srdečně zvou na

VZPOMÍNKOVOU SLAVNOST

na památku 75. výročí

VYHLAZENÍ LIDIC

v sobotu 10. června 2017 v 11.00 am
Lidice Park Memorial,
Hosmer Lane, Crest Hill, IL 60403

Odpoledne 1.45 pm se promítá film Lidice
v Cinemark Louis Joliet Mall
3340 Mall Loop Drive, Joliet, IL 60431

Vstupenky na film nutno zakoupit předem za $10 na osobu
online na www.eventbrite.com (event name: Lidice)
nebo telefonicky 708-442-4444.

Úmrtní oznámení

Oznamujeme všem přátelům a známým,
že byl z tohoto světa povolán na věčnost
náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan

Robert Vlach

známý právník v Berwynu

Narodil se 25. května 1939 v malém městě Jaroslavice
u Znojma v Československu. Po komunistickém puči
v rodné zemi přišel v roce 1952 se svými rodiči do USA.
Brzy se usadili v Chicagu.
Po absolvování Univerzity DePaul
se dobrovolně přihlásil do Americké armády v době
vietnamské války v roce 1964 a sloužil zde více než pět let.
Mnoho roků pak pracoval v Continental Bank
v oddělení mezinárodních daní.
Služebně cestoval po Jižní a Střední Americe.
Poté si otevřel advokátní kancelář v Berwynu,
kde využíval též své perfektní znalosti češtiny a
němčiny ke službě klientům po dobu 15 let.
V době sporů o budovu Velehradu v Ciceru úspěšně
zastupoval zcela nezištně jako právník také Českou misii.
Léta zaslouženého odpočinku trávil
se svou rodinou v jihozápadním Michiganu.
Po celý život měl zájem o historii,
evropskou kulturu a umění. Byl velmi společenským a
vzdělaným člověkem se stálým smyslem pro humor.

Zemřel 15. května 2017 ve svém domě ve Stevensville, MI.
Poslední rozloučení v kruhu rodiny se konalo
23. května 2017 v pohřebním ústavu Pike v Bridgman, MI.

Mši svatou za spásu jeho duše budeme obětovat
v České misii 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513
v neděli 25. června 2017 v 10.30 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si na něho
vzpomenou v modlitbě.

manželka Jan Ellen Vlach
děti Dana, Erik, Robert a Thomas
s rodinami
a ostatní příbuzní

Fatimská tajemství

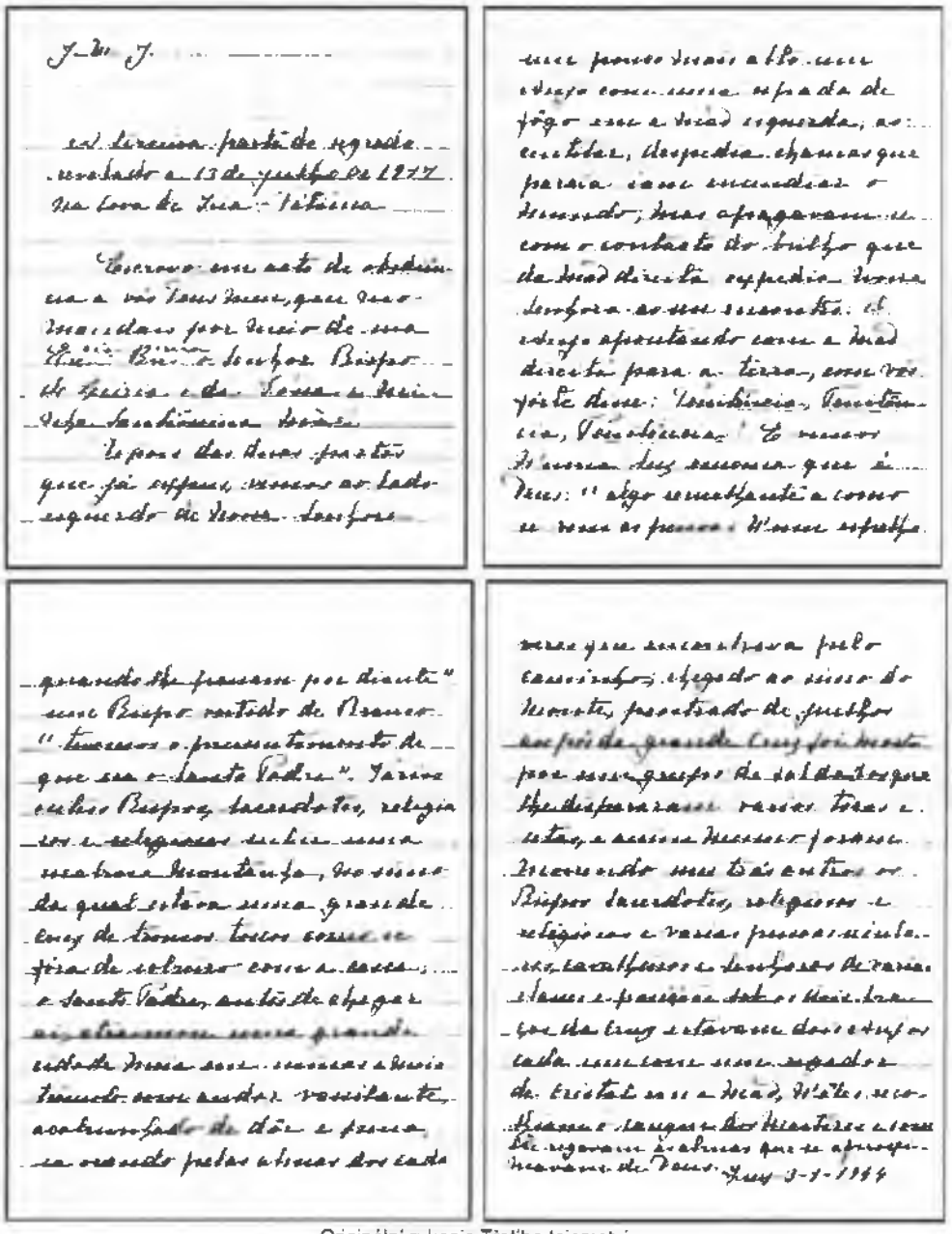
Pokračování ze str. 2

Třetí tajemství

V prvých dnech roku 1944 zapsala sestra Lucia Třetí tajemství. Text uložila do obálky a předala svému zpovědníkovi. Dne 17.6. 1943 dostává Třetí tajemství biskup pro Fatimu da Silva. V dubnu 1957 je text doručen do Vatikánu Kongregaci pro nauku víry, odtud je obálka předána papeži Piovi XII. Ten však text údajně nečetl a obálka zůstala zapečetěna.

Příští rok byla po papežově smrti obálka předána novému papeži Janu XXIII. Papež se 17.8. 1959 s obsahem seznámil, ale nakonec rozhodl že Třetí tajemství zatím nebude zveřejněno. Brzy na to 11.11. 1962 byl zahájen Druhý vatikánský koncil.

V témže roce 1962 Sovětský svaz umístil na Kubu rakety dlouhého doletu. USA požaduje po SSSR okamžité stažení raket a začíná blokádu Kuby. Existují oprávněné obavy z vypuknutí třetí světové války, která by použitím nukleárních zbraní zničila svět. Do období kubánské raketové krize se datuje vznik tzv. **diplomatické verze proroctví.** Vatikán se snaží zabránit jaderné katastrofě a posílá údajně zkrácenou diplomatickou verzi třetího tajemství z Fatimy hlavám třech světových mocností – Kennedymu do USA, Chruščovovi do SSR a MacMillanovi do Anglie. Toto poselství udajně pomáhá zabránit vypuknutí třetí světové války a 28.10. 1962 Chruščov stahuje sovětské rakety z Kuby. Plné znění Třetího tajemství zůstává nezveřejněno.

Originální rukopis Třetího tajemství

27. března 1965 četl text Třetího tajemství Pavel VI. a vrátil jej do archivu Svatého stolce s rozhodnutím jej nezveřejnit. Dva roky na to 13.5. 1967 vykonal Pavel VI., jako první papež, pouť do Fatimy.

13. května 1981 došlo k pokusu o atentát na Jana Pavla II., ten si po atentátu vyžádal obálku s Třetím tajemstvím. Hned na to svěřil osudy lidstva Panně Marii slavnostním úkonem odevzdání, který učinil v bazilice Santa Maria Maggiore 7. června 1981 o slavnosti Letnic. Nejednalo se však o požadované zasvěcení Ruska Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Rok po atentátu Jan Pavel II. úkon odevzdání zopakoval na své děkovné pouti ve Fatimě 13. května 1982. Dne 25. března 1984 na Svatopetrském náměstí, během mimořádného Svatého roku, Svatý otec Jan Pavel II., duchovně sjednocen se všemi předem svolanými biskupy na celém světě, svěřil Neposkvrněnému Srdci Mariinu „ten lid a ty národy, které tento projev důvěry a zasvěcení nejvíce potřebují." Podle Lucie toto zasvěcení mělo splnit požadavky Matky Boží.

Papež Jan Pavel II. opětovně navštěvuje Fatimu v roce 1991 a v roce 2000.

26.6. 2000 nechal Jan Pavel II. zveřejnit **Třetí část fatimského tajemství** tak, jak je zapsala sestra Lucie:

Třetí část tajemství zjeveného 13. července 1917 na Cova di Iria-Fatima.

Píšu z poslušnosti vůči tobě, můj Bože, který mi to přikazuješ skrze nejdůstojnějšího pana biskupa z Leirie a skrze tvou a mou nejsvětější Matku.

Po dvou částech, které jsem již vyložila, jsme uviděli po levici Naší Paní, trochu výše, anděla s ohnivým mečem v levé ruce; jiskřil a vyšlehovaly z něho plameny, které jako by měly zapálit

svět; avšak vyhasínaly, jakmile se dotkly záře, která vycházela z pravé ruky Naší Paní směrem k němu: anděl ukázal pravou rukou na zem a silným hlasem řekl: Pokání! Pokání! Pokání! V oslnivém světle, kterým je Bůh, jsme viděli „podobně, jako když se lidé vidí v zrcadle, kolem kterého procházejí", bíle oblečeného biskupa, „vytušili jsme, že je to Svatý otec". Další různí biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na strmou horu, na jejímž vrcholku byl velký kříž z hrubých kmenů, jako korkového dubu s kůrou; dříve než se Svatý otec dospěl, procházel velkým polorozbořeným městem, rozechvělý, kolísavým krokem, zkroušený bolestí a trýzní se modlil za duše mrtvol, které na cestě potkával; když došel na vrchol hory a padl na kolena u paty velkého kříže, byl zabit skupinou vojáků, kteří na něho vystřelili několik ran z pušek, několik šípů; stejně tak zemřeli jeden za druhým ostatní biskupové i kněží, řeholníci, řeholnice a různé světské osoby, muži i ženy různých tříd a postavení. Pod dvěma rameny kříže stáli dva andělé, každý s křišťálovou nádobou v ruce, zachycovali krev mučedníků a zalévali jí duše, které se přibližovaly k Bohu.

Tuy, 3. ledna 1944

Teologický komentář

Pokus o výklad fatimského tajemství

V příslušné literatuře byla již první a druhá část fatimského tajemství natolik prodiskutována, že není třeba vše líčit znovu. Rád bych jen krátce připomněl nejdůležitější bod. Děti prožily krátký okamžik plný hrůzy, ve kterém viděli peklo. Viděly pád „duší ubohých hříšníků". Nyní je jim řečeno, proč tomuto okamžiku byly vystaveny: aby „je zachránili" – aby ukázaly cestu záchrany. Vybavuje se nám věta z prvního Petrova listu: „Cílem vaší víry je spasení duší." (srov. 1,9) Vyznačenou cestou k tomuto cíli je – k překvapení osob pocházejících z anglosaského a německého kulturního prostředí – úcta k Neposkvrněnému Srdci P. Marie. K pochopení může v tomto případě postačit krátké vysvětlení. „Srdce" v biblickém jazyce znamená těžiště lidské existence, místo, kde se soustřeďuje rozum, vůle, temperament a citlivost, kde člověk nachází svou jednotu a vnitřní směr. „Neposkvrněné Srdce" je podle Mt 5,8 to srdce, jež pro svůj vztah k Bohu dosáhlo dokonalé vnitřní jednoty, a tedy „vidí Boha". Úcta k Neposkvrněnému Srdci P. Marie proto znamená směřovat k postoji srdce, v němž se „fiat" – „ať se stane podle tvé vůle" – stalo utvářejícím středem celé existence. Pokud by někdo namítal, že bychom však mezi sebe a Krista neměli klást lidskou bytost, bylo by dobré připomenout, že Pavel se neobává říci svým komunitám: Napodobujte mě! (1 Kor 4,16; Flp 3,17; 1 Sol 1,6; 2 Sol 3,7-9) Na apoštolovi si totiž mohou konkrétně ověřit, co to znamená následovat Krista. Od koho bychom se však v každé době mohli učit lépe než od Matky Páně?

Dospěli jsme tak konečně ke třetí části fatimského tajemství, kterou poprvé v úplnosti zveřejňujeme. Výklad, který ve svém textu podal kardinál Sodano 13. května, byl nejprve osobně předložen sestře Lucii. Ta k tomu především poznamenala, že jí bylo dáno vidění, ne však jeho výklad. Výklad, říkala, není záležitostí vizionáře, ale církve. Po přečtení textu však řekla, že tento výklad odpovídá tomu, co prožila, a že ze své strany uznává tento výklad za správný. Následující část může být tedy pouze pokusem o hlubší odůvodnění tohoto výkladu na základě dosud uvedených kritérií.

Tak jako je nalezeným klíčovým výrazem v první i druhé části tajemství výraz „zachránit duše", v tomto tajemství je jím trojí volání: „Pokání! Pokání! Pokání!" Připomíná nám začátek evangelia: „Obraťte se a věřte evangeliu!" (Mk 1,15) Chápat znamení času znamená chápat naléhavost pokání, obrácení, víry. To je správná odpověď na historickou chvíli, která je charakterizována velkými hrozbami zachycenými následujícími obrazy. Dovolím si zařadit jednu osobní vzpomínku: v osobním rozhovoru mi sestra Lucie řekla, jak stále jasněji chápe, že cílem všech těchto zjevení je stále větší růst ve víře, naději a lásce – vše ostatní je jen prostředkem, který k tomu vede.

Podívejme se teď podrobněji na jednotlivé obrazy. Anděl s ohnivým mečem po levici Matky Boží připomíná analogické obrazy z Apokalypsy. Představuje hrozbu soudu, která doléhá na svět. Výhled, že by se svět mohl v moři plamenů přeměnit v popel, se dnes nejeví jako čirá fantazie: sám člověk připravil svými vynálezy ohnivý meč. Vidění pak ukazuje sílu, která se staví ničivé – je to zář Matky Boží a v určitém smyslu z ní vycházející výzva k pokání. Tím způsobem je zdůrazněna důležitost svobody člověka: o budoucnosti není navždy rozhodnuto a obraz, který děti viděly, není film budoucnosti, na němž by se nic nemohlo změnit. Ve skutečnosti k veškerému vidění dochází jen proto, aby svoboda vystoupila do popředí a byla pozitivně využita. Smyslem vidění není ukázat film o nenapravitelně stanovené budoucnosti. Smysl je právě opačný; totiž uvést do pohybu síly pro změnu k dobrému. Proto jsou zcela scestná ona fatalistická vysvětlení tajemství, jež například říkají, že atentátník z 13. května 1981 byl vlastně nástrojem Božího plánu řízeného Prozřetelností, a nemohl tedy jednat svobodně, nebo jiné podobné názory, které kolují ve veřejnosti. Vidění mluví spíše o nebezpečích a o cestě, jak se před nimi zachránit.

Následující věty textu znovu velmi jasně ukazují symbolický charakter vidění. Lidé se jeví jako v nějakém zrcadle. Musíme mít neustále na paměti toto vnitřní omezení vidění, jehož hranice jsou tu viditelně naznačeny. Budoucnost se ukazuje pouze „jako v zrcadle, nejasně" (srov. 1 Kor 13,12). Všimněme si nyní jednotlivých obrazů, které následují v textu tajemství. Místo dějiště je popsáno třemi symboly: strmá hora, velké polorozbořené město a konečně veliký kříž z hrubých kamenů. Hora a město symbolizují místo lidských dějin: dějiny jako namáhavý výstup vzhůru, dějiny jako místo lidské tvořivosti a lidského soužití, ale zároveň jako místo zkázy, jíž člověk ničí dílo své vlastní práce. Město může být místem společenství a pokroku, ale také místem nebezpečí a krajních hrozeb. Na hoře stojí kříž – cíl a orientační bod dějin. Na kříži se zkáza mění ve spásu; tyčí se v dějinách jako znamení bídy a jako jejích příslib.

Pak se tu objevují osoby: bíle oblečený biskup („tušili jsme, že by to mohl být Svatý otec"), další biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice a konečně mužové a ženy všech tříd a sociálních vrstev. Zdá se

Svatý otec Jan Pavel II. v rozhovoru se setrou Lucií

jako by papež šel přede všemi, chvějící se a trpící všemi těmi hrůzami, jež ho obklopují. Nejen domy toho města jsou polorozbořené – papež kráčí mezi mrtvolami zabitých. Cesta církve je popisována jako Via Crucis, jako putování údobím násilí, ničení a pronásledování. V tomto obraze lze objevit znázorněné dějiny celého století. Jako jsou místa země shrnuta ve dvou obrazech – hora a město orientující se na kříž – tak i časy jsou prezentovány sevřeným způsobem: ve vidění můžeme rozpoznat uplynulé století jako století světových válek a mnoha místních válek, které naplnili celou jeho druhou půli a přinesli s sebou nové formy krutosti. V zrcadle tohoto vidění můžeme vidět svědky víry celých desetiletí. V této souvislosti se zdá vhodné uvést větu sestry Lucie, kterou napsala v dopise Svatém otci 12. května 1982: „Třetí část tajemství se vztahuje na slova Naší Paní: „Jestli ne, (Rusko) rozšíří své bludy po světě a bude podněcovat války a pronásledování církve. Dobří lidé budou mučeni, Svatý otec bude muset hodně trpět, mnohé národy budou zničeny."

Postava papeže má na Via Crucis v jednom ze století zvláštní úlohu. V jeho namáhavém výstupu na horu můžeme bezpochyby najít zobrazení různých papežů, kteří Piem X. počínaje, až po papeže Jana Pavla II. Sdíleli utrpení toho století a snažili se uprostřed nich jít po cestě, která vede ke kříži. Ve vidění je i papež zabit na cestě mučedníků. Což v tom neměl Svatý otec poznat svůj osud, když si po atentátu 13. května 1981 dal přinést text třetí části tajemství? Stál velmi blízko hranici smrti a sám vysvětlil své zachránění slovy: „Byla to mateřská ruka, která vedla dráhu kulky, a papež se ve smrtelném zápase zastavil na prahu smrti." (13.5.1994) Skutečnost, že „mateřská ruka" vychýlila smrtelnou kulku, znovu ukazuje, že neexistuje neměnný osud, že víra a modlitba jsou moci, které mohou ovlivnit dějiny, a že nakonec modlitba je silnější než střely, víra je mocnější než rozdělení.

Závěr tajemství připomíná obrazy, které možná Lucie viděla ve zbožných knihách a jejichž obsah vyplývá ze starobylých intuicí víry. Je to utěšující vidění, které chce dát uzdravující moci Boha proniknout do dějin krve a slz. Andělé zachycují pod rameny kříže krev mučedníků a zalévají tak duše, které se přibližují k Bohu. Krev Kristova i krev mučedníků je zde pod stejným zorným úhlem: krev mučedníků stéká z ramen kříže. Jejich mučednictví se naplňuje v solidaritě s Kristovým utrpením, stává se s ním jedno. Doplňují „na svém těle, co ještě zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap" (srov. Kol 1,24). Jejich život se stal samotnou Eucharistií, vloženou do tajemství zrna, které umírá a stává se plodným. Krev mučedníků je semenem křesťanů, řekl Tertulián. Jako se z Kristovy smrti, z jeho otevřeného boku zrodila církev, tak je smrt svědků úrodnou půdou pro budoucí život církve. Vidění třetí části tajemství, na počátku tak stísňující, se tedy uzavírá obrazem naděje: žádné utrpení není marné a právě trpící církev, církev mučedníků, se pro člověka stává ukazatelem při hledání Boha. Do láskyplných rukou Boha byli přijati nejen trpící jako Lazar, který došel velké útěchy a tajemně představuje Krista, který se chce stát pro nás ubohým Lazarem; je tu něco víc: z utrpení svědků vyvěrá očistná a obnovující síla, protože zpřítomňuje Kristovo utrpení a předává přítomnosti svou spásonosnou účinnost.

Dospěli jsme k poslední otázce: Co ve svém celku (ve třech částech) znamená fatimské tajemství? Co nám říká?... Fatima nenabízí uspokojení pro naši zvědavost, ostatně křesťanská víra většinou vůbec nechce a nemůže být návnadou pro naši zvědavost. To, co zůstává, jsme viděli hned na počátku našich úvah o textu tajemství: výzva k modlitbě jako cestě ke „spáse duší" a ve stejném smyslu volání – čiňte pokání a obraťte se!

Nakonec bych se chtěl ještě jednou zmínit o dalším klíčovém slovu tajemství, jež se stalo právem proslulým: „Mé Neposkvrněné Srdce zvítězí." Co to znamená? Srdce otevřené Bohu, očištěné kontemplací Boha, je silnější než pušky a jakékoliv zbraně. Mariino „fiat", slovo jejího srdce, změnilo dějiny světa, protože na tento svět přivedlo Spasitele a díky tomuto „ano" se Bůh mohl stát člověkem v našem prostoru a zůstává tak navždy. Vidíme a zakoušíme stále, že zlo má v tomto světě moc. Má moc, protože naše svoboda se stále odvrací od Boha. Avšak od doby, kdy sám Bůh má lidské srdce a obrátil tak svobodu člověka k dobru, k Bohu, nemá svoboda v konání zla poslední slovo. Od té doby platí slova: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět." (Jan 16,33).

Fatimské poselství nás vybízí, abychom důvěřovali tomuto příslibu.

kardinál Josef Ratzinger, tohoto času prefekt Kongregace pro nauku víry současný emeritní papež Benedikt XVI.

Spekulace o Čtvrtém tajemství

Podle některých badatelů Třetí tajemství, tak jak bylo zveřejněno, vyvolává řadu dohadů. Domnívají se, že nebylo zřejmě uvedeno celé. Chybí podle nich text, který lze označit jako **Druhá část třetího tajemství z Fatimy** neboli **Čtvrté tajemství**. Podrobný rozbor těchto úvah přesahuje možnosti našeho článku a odkazujeme na titul: Proroctví z Fatimy na http://myty.cz/.

Jen pro úplnost zde shrneme základní myšlenky.

Lucie v červnu 1943 v klášteře v Tuy těžce onemocněla. Biskup z Leirie v obavách ztráty třetího tajemství, požádal 15.9. Lucii o sepsání tajemství. Lucie k tomu sděluje: *„Řekli mi, abych to zapsala, i do sešitů, kam jsem měla zapsat svůj duchovní deník, i na list, který se pak vložil do zapečetěné obálky.“* Lucie se snažila zapsat tajemství, ale nebyla toho schopna, cítila úzkost a zábrany. 2.1. 1944 se Lucii zjevila opět Panna Maria a pomohla jí zapsat tajemství. Tak sepisuje Lucie 3.1. 1944 třetí část tajemství. Potom píše Lucie zřejmě ještě další text, protože až 9.1. oznamuje biskupu José da Silvovi splnění úkolu: *„Napsala jsem to, co jste žádal. Bůh mě vystavil jisté zkoušce, ale taková byla nakonec jeho vůle: (text) je v zapečetěné obálce a obálka je v sešitech.“* Dodnes se tedy spekuluje o tom, že vznikly dva texty s tajemstvím. Jedna část byla napsána v sešitu, druhá na listu papíru.

Lucie předala vše svému zpovědníkovi. Materiály pak 17. 6. 1943 dostal biskup pro Fatimu da Silva. Lucie nabídla přečtení tajemství biskupovi, ten však odmítl. Zavázala jej alespoň slibem, aby svět seznámil s tajemstvím při její smrti nebo v roce 1960. Biskup se pokoušel dopis předat Svatému officiu, to však převzetí odmítlo. Vatikán si materiály vyžádal až v roce 1957. Pozdější biskup J. Venancio z Leiria v roce 1983 prozradil, že byl v březnu 1957 pověřen jako sekretář předáním obálky s textem nunciovi v Lisabonu. Prosil biskupa da Silvu, aby si tajemství konečně přečetl a nechal pořídit fotokopii dříve, než dopis předá dále. Da Silva to odmítl a tak si Venancio alespoň prohlédl

Biskup José da Silva s obálkou s Třetím Fatimským tajemstvím

obálku proti světlu. Viděl jediný list papíru, kde bylo napsáno 20 až 25 řádek. Text byl odsazen od obou okrajů papíru tři čtvrtě centimetru širokým okrajem.

Třetí tajemství zveřejněné 26. 6. 2000 bylo napsáno sestrou Lucií na čtyřech listech papíru a sestávalo z 62 řádků. Text psala Lucia zvlášť na samostatné listy, aby je mohla vložit do obálky, odděleně od prvých dvou tajemství.

Různé zprávy o obálkách s Třetím tajemstvím se často rozcházejí. Jednou se mluví o uložení v tajném archivu Svatého stolce, jindy o uložení v osobním trezoru v papežově bytě. Dále se mluví o dvou obálkách – jedné bílé s originálním textem, druhé růžové s italským překladem textu. Dále se hovoří o tom, že papež Jan Pavel II. si při četbě textu vyžádal zvláštního tlumočníka, aby rozuměl speiálním slovům v portugalském dialektu, což údajně nasvědčuje existenci kratšího textu, protože v delším je vše psáno srozumitelně. Údajně má být jednostránkový text výkladem zveřejněného proroctví.

„Chybějící“ část třetího tajemství z Fatimy nebyla Vatikánem zveřejněna. Badatelé pouze odhadují její obsah. Tvrdí ale, že řada věcí je zřejmá:

Většina badatelů se shoduje, že dosud nezveřejněná část třetího tajemství zachycuje slova Paní z Fatimy. Jedná se tedy o sdělení, proroctví, varování a nikoliv popis vize sestrou Lucií. Slova byla zapsána podle Lucie, přesně v tom pořadí, jak byla vyřčena Paní z Fatimy.

Text zřejmě vysvětluje vizi třetího tajemství, tedy vidění zkázy města a smrti mnoha věřících s biskupem v bílém. Jedná se pravděpodobně o komentář Paní z Fatimy k výše uvedenému vidění.

Text zřejmě navazuje na slova druhého tajemství, která k němu Lucie později doplnila: **V Portugalsku se po všechen čas uchová dogma víry...** Lze zároveň vyvodit předpověď, že v některých jiných zemích se dogma víry neuchová.

Proroctví se týká událostí, které ještě nenastaly i když k jeho naplnění směřujeme. Vize třetího tajemství (biskupa umírajícího jako mučedník) se může týkat někoho kdo bude v úřadu po Janu Pavlu II.

Obsah předpovídá události, o kterých je psáno v Písmu (Novém zákonu) a tomu co bylo potvrzeno i jinými zjeveními Paní. Může se jednat o popis apokalypsy, konce našeho věku.

Obsah se týká katolické víry, krize víry uvnitř katolické církve počínaje nejvyššími místy, vnitřních bojů v katolické církvi. Proroctví varuje před apostází v církvi, ke které má na konci dojít. Možná je zde varování před Antikristem v čele církve.

Smysl proroctví není ohlašovat jadernou válku či nějaké válečné či přírodní katastrofy.

Text navazuje na druhé a třetí tajemství, má spojitost s Ruskem.

Tolik tedy úvahy badatelů o možném „Čtvrtém fatimském tajemství.“ Oficiální církevní kruhy ovšem o ničem takovém nehovoří, naopak Vatikán opakovaně prohlásil, že vše o Fatimě již bylo zveřejněno.

Hlavní prameny:
http://www.cm-fatima.cz/
http://web.katolik.cz
http://myty.cz/

MLADÝM

Pevné objetí

Objetí patří mezi nejněžnější vyjádření citů. Objetí musí vyrůstat z dobrého srdce, jako bylo srdce otce v podobenství o marnotratném synu. Když otec objal syna, zabránil mu tak padnout na kolena. Vidíme zde milosrdenství v čisté podobě: nikdy neponižuje, ale vždy pozvedá. To je terapie objetí. Terapie, která vítězí.

Zachmuřená dívka

Jedna dívka byla plná pesimismu a ironie. Byla pichlavá jako ježek. Pořád nějaké úkoly, termíny, závazky... Matka pro ni měla jenom kázání a napomínání. Jednou mámě rozhořčeně povídá: „Mami, už mě tvoje kázání nudí. Proč mě jednou pořádně neobejmeš?“

Matka zůstala stát jako opařená. S pláčem se zeptala: „Víš, já... také chci, abys mě objala...“ Přivinula dceru na hruď a pohladila ji jako malé děvčátko. Napětí bylo pryč.

Objetí je modlitba, prosba, je nenahraditelné. Několik měsíců před svou smrtí napsala spisovatelka Natalia Ginzburgová vyznání: „Mým řemeslem je psaní.“ Pak se setkala se svou neteří a dodala: „To je skutečný život! Ne knihy!“

Giacomo Leopardi v jednom dopise z listopadu 1822 důrazně upozorňuje svého bratra Karla: „Prosím tě o tvou lásku! Potřebuji lásku, lásku, lásku!“ Ještě v červenci roku 1828 marně opakoval: „Nepotřebuji slávu, ani povzbuzení, ani podobné věci, ale potřebuji lásku!“

Potřeba objetí

Dnes nám psychologové a sociologové připomínají, že ke štěstí nestačí volná láska a zapomnění na smrt. Co tedy chybí? Chybí něžnost, objetí. Když se archeolog škrábe po úbočí sopky, často nachází kostry v objetí: spojila je hrůza z tekoucí lávy. V objetí je snazší žít a člověk se už tolik nebojí smrti. V Americe chtěli zavést „slavnost objímání“. V soukromém domě mohl každý tři a půl hodiny někoho objímat za cenu 20 dolarů.

Mělo to svá pravidla: člověk si lehl na zem, přinesli mu polštáře a peřiny. Sex je zakázaný. Než mohl někoho políbit, musel si vyžádat jeho souhlas. Žádný sex a žádné násilí. Lidé začali chápat, že obejmout někoho je výrazem úcty a blízkosti v odcizení velkoměsta.

Tajemství

Mordechaj byl odmala nezvladatelný. Rodiče ho přivedli k rabínovi, k němuž všichni chodili pro radu v těžkostech. „Nechte mi ho tu čtvrt hodiny,“ řekl rabín. Když rodiče odešli, starý muž zavřel dveře. Mordechaj se trochu bál. Svatý muž se přiblížil k chlapci a tiše ho objal. Objal ho velmi silně. Ten den se Mordechaj naučil, co to je obrácení.

Dejme slovo mladým

„Můj otec mě skoro vůbec neobjímá. Nevím, jestli si myslí, že to už nepotřebuji. Ale jeho objetí mi chybějí.“ (Marie, 15 let).

„Vím, že kolikrát je těžké se mnou vyjít. Mí rodiče se musí přizpůsobovat mým náladám..., ale když mě obejmou nebo mi jen položí ruku na rameno, zdá se mi, že jde všechno líp.“ (Lenka, 13 let).

Nezapomeňme dnes obejmout své děti – a svou manželku nebo svého manžela!

Pino Pellegrino
Salesiánský magazín 2017/2

K 75. výročí vyhlazení Lidic

Bůh nebývá posmíván
aneb o Lidicích trochu jinak

Od atentátu na Heydricha, vyhlazení Lidic a dopadení odvážných atentátníků-parašutistů uplyne letos v první polovině června již 75 let. Osud obyvatel Lidic vždycky bude smutnou připomínkou lidské bestiality, jak o tom píší téměř všechna česká média. Jenže pro katolíky tady existuje ještě druhá, odvrácená tvář Lidic, o níž se nemluví. Vyprávěl však o ní svým přátelům a známým lidický farář P. Josef Štemberka, světec, jenž odmítl nabídku milosti kvůli vysokému věku a šel jako dobrý pastýř se svými farníky statečně na smrt. Existoval o tom i záznam, pořízený farářem Štemberkou ve farní kronice, zničené esesáky při vyhlazení obce. Vím o tom od svého strýce, katolického kněze vězněného za komunistů, jenž se setkal v pracovním lágru v Jáchymově s několika lidmi, kteří vše na vlastní uši slyšeli přímo od P. Štemberky a viděli kroniku.

O co se jednalo? V Lidicích po r. 1918 a vzniku samostatné republiky došlo k velké odpadové vlně obyvatelstva v důsledku protikatolické agitace spolku zvaného „Volná myšlenka". Když r. 1919 sociálně demokratický ministr školství Gustav Habermann nařídil odstranění křížů ze škol, lidičtí horlivci je umístili na dvoře Horákova statku, přidali ještě kříže z radnice a ze soukromých domů, a hranici zapálili. Farář Štemberka, věrný syn Církve, který kategoricky odmítal „reformy" předkládané radikály z Jednoty katolického duchovenstva, se stal předmětem bezuzdného štvaní ze strany místních socialistů, volnomyšlenkářů a později odpadlíků k sektě nazývající se „československá církev" (po válce československá církev husitská), jež vznikla na počátku r. 1920. Tyto útoky P. Štemberku (není vyloučeno, že došlo i k fyzickému napadení) natolik vysilovaly, že žádal pražské arcibiskupství o odchod z Lidic, nebylo mu ale vyhověno.

Na dvoře téhož Horákova statku, kde někdy v r. 1919-20 (přesné datum v důsledku likvidace farní kroniky se již nedozvíme) hořely kříže jako výraz nejhorší formy rouhání se Božímu Synu, jenž z lásky k člověku šel na smrt, proběhl 10. června r. 1942 známý krvavý masakr. Byla to náhoda nebo aplikace věty sv. Pavla „Bůh se nenechá posmívat!" (Gal 6,7)

Okolnosti ukazují spíš na to druhé. Osud Lidic by byl logický, kdyby tam probíhal nějaký odboj, kdyby se tam ukrývali parašutisté nebo partyzáni, kdyby se odtamtud ilegální vysílačkou posílaly zprávy do Anglie apod., jenže tady nic takového neexistovalo – na rozdíl od Ležáků, kde se skrývali odbojáři a fungovala vysílačka. Jediným „škraloupem" byla emigrace mladíků z rodiny Horákových a Stříbrných do Anglie a jejich zařazení do britského letectva (RAF).

K vyhlazení Lidic vedla víceméně nešťastná náhoda, související s hříchem proti 6. a 9. přikázání. Dělnice továry Bateria ve Slaném jistá Anna Maruščáková udržovala milostný poměr s jistým úředníkem z Kladna Václavem Říhou. Nechtěla se ale spokojit s pouhým postavením milenky-konkubíny, žádala od Říhy rozvod a občanský sňatek. To si on ale nepřál a přemýšlel, jak poměr ukončit. Věděl, že když to udělá přímo, riskuje, že ona vyvolá skandál. Proto se uchýlil k tomu, že se bude vydávat za „hrdinu-odbojáře". Napsal jí dopis a podepsal se kryptonymem „Milan". Maruščáková samozřejmě moc dobře věděla, o koho jde. Naznačoval jí, že má důležité poslání, o němž jí nemůže nic říci, proto je v ilegalitě, chce jen po ní, aby ho nesháněla a nepátrala po něm.

Majitel firmy jistý Jaroslav Pala byl ale konfidentem gestapa a po pracovní době tajně prohlížel zásuvky svých zaměstnanců. Maruščáková měla Říhův dopis na rozloučenou v šupleti. Pala ho odevzdal na gestapu, které si dalo mylně do souvislosti členství některých mužů z rodiny Horákových a Stříbrných z Lidic v RAF a pojalo podezření, že právě oni jsou mezi výsadkáři, kteří provedli atentát na Heydricha. Nebyla to samozřejmě pravda, tito lidé nikdy padákem na území protektorátu neseskočili. Gestapo a Sicherheistdienst ale, jednající ve spěchu a pod tvrdým nátlakem z Berlína, chtělo mít co nejdříve záležitost vyřízenou a tak nastolilo zcela falešnou „lidickou stopu". Nahrála jim k tomu sama Maruščáková svou výpovědí na gestapu, která mermomocí chtěla odvrátit podezření od svého amanta a tudíž ochotně souhlasila se sugescí vyslýchajících, že se jedná o „někoho z Lidic".

Další scénář je dostatečně známý. K. H. Frank žádal osobně u Hitlera souhlas se spektakulárním vyhlazením Lidic a dosáh jej. „Bůh se nenechá posmívat!" Je to z jeho strany krutost a msta? Ani omylem. Nezapomeňme na ďábla. Člověk právě ztrátou posvěcující milosti, kterou působí těžký hřích, přičemž rouhání patří k nejhorším hříchům proti 1. přikázání, se nejúčinněji zbavuje Boží ochrany a vystavuje maximálnímu vlivu zlého ducha, jenž vždycky dokáže projevit svoji moc a dát najevo, že on je tady pánem. Ne tedy Bůh, ale ďábel, na to nezapomeňme.

Jenže z katechismu víme, že Bůh dobré odměňuje a zlé trestá. I když vyvraždění Lidic bylo nepochybně dílem ďábla a lidí zaprodaných jeho ideologii nacismu, přesto Bůh toho mohl využít – a nejspíš využil – jako trestu. Jenže Boží tresty nejsou nikdy likvidací na věky, vždycky jde o prostředky, jak přimět člověka k obrácení, aby „nezahynul, ale měl věčný život", jak se modlil Ježíš Kristus ve velekněžské modlitbě.

PhDr. Radomír Malý
http://www.duseahvezdy.cz/

Poznámka redakce:

Bohatou diskusi na téma uvedeného článku Radomíra Malého naleznete na shora uvedené webové stránce. Nejde o to, zda je to či ono Boží trest. I samo Písmo svaté hovoří o velkých Božích trestech – jako potopa světa, Sodoma a Gomora a další. Je třeba si uvědomit, že tam, kde člověk opouští Boha, posmívá se mu, uráží ho a těžce proti němu hřeší, Bůh od člověka ustupuje se svým požehnáním. Na Boží místo potom nastupuje se svým řáděním ďábel a konce bývají hrozné. Aktuálně si připomínáme poselství Panny Marie ve Fatimě. Lidé neposlechli varovný hlas před bezbožectvím komunismu, Rusko nebylo zasvěceno Neposkvrněnému srdci, lidé nekonali dostatečné pokání – potom se naplnila předpověď o varování září na obloze a následné druhé světové válce… Ale Boží milosrdenství je nezměrné a Bůh ve své lásce dokáže i největší zlo, které si sám člověk zavinil, obrátit k dobrému, jak vidíme například v příběhu Josefa Egyptského – bratři mu závidí, nenávidí ho a chtějí ho zabít, nakonec ho prodají do otroctví, zde jde z jednoho problému do druhého, ale nakonec se stane nástrojem záchrany Egypta i svých bratří a jejich rodin. V Lidicích se Bůh přítomností jejich faráře nakonec postaral o spásu mnohých duší v hodině smrti.

Lidický farář P. Josef Štemberka

Narodil se 2. 2. 1869 v Pecce na Jičínsku. Studoval v semináři v Hradci Králové a tam byl 25. 7. 1894 vysvěcen na kněze. Působil na různých místech a byl posledním farářem v Lidicích. Přestože mu byla podle dobových zpráv udělena milost, odmítl ji. Nacisty bylo 10. června 1942 zavražděno všech 173 lidických mužů. Podle zpráv samotných Němců prý šli na místo popravy nezvykle důstojně – páter Štemberka se s nimi totiž modlil, poskytoval jim duchovní útěchu a připravoval je na smrt. Sám ji společně se svými farníky dobrovolně podstoupil. Tímto aktem sebeobětování se zařadil mezi morální autority typu Maxmiliana Kolbeho nebo Edity Steinové, kteří již byli svatořečeni. V současné době podniká arcibiskup Dominik Duka kroky k blahořečení P. Josefa Štemberky.

Při vyhlazení Lidic byl zničen také farní kostel sv. Martina. Kříž, který stojí nad společným hrobem lidických mužů, kde je také pohřben páter Josef Štemberka, dal postavit z vysokého modřínu tehdejší děkan v Kladně Josef Klouček. Na desetimetrovém kříži je trnová koruna z ostnatého drátu z koncentračních táborů. Ze zničeného kostela se zachoval klič, ohořelé dveře, kadidelnice a kříž z lidické školy, který se uchovává s ostatními věcmi v muzeu. Ze vzpomínek hospodyně Antonie Škrdlové: „V úterý 9. června večer vtrhlo do fary šest esesmanů. Všechny cenné věci kostela nanosili do auta, pan farář jim musel dát klíče od svatostánku, oni si ho otevřeli a vyházeli všechno na podlahu. Pak nás vyvedli ven. Esesmani chytili důstojného pána za rameno, až upadl. Začali do něho tlouci. To bylo o půl třetí ráno. Třiasedmdesátiletý farář v Lidicích působil mezi svými farníky 33 let. Byl jimi vážen a milován. Byl pomocníkem všem, kdo ho potřebovali. Zvlášť měl rád studenty. Chudé podporoval nejen na studiích, ale i po maturitě, když nedostali místo. Němci mu dávali milost, mohl odejít volně z Lidic. Místo toho prosil za své spoluobčany, a když jim nemohl pomoci, zůstal s nimi. Za trest, že neodešel a své farníky nezradil, byl popraven až poslední ze všech, a viděl umírat lidické muže u zdi Horákova statku."

Hromadný hrob 173 lidických mužů

P. Josef Štemberka

Za svůj postoj v kritické situaci zatím P. Štemberka získává jen světská ocenění. Dne 10. června 1949 byl slavnostně odhalen a vysvěcen P. Štemberkovi pomník u zdi kostela sv. Bartoloměje v jeho rodné obci v Pecce. Dne 9. června 1991 byla na Štemberkově vile – dnešním zdravotním středisku – zavěšena a poté slavnostně odhalena pamětní deska. Na Pražském hradě byl 28. října 1992 lidickému faráři in memoriam udělen Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy. V roce 2014 byl in memoriam (společně s umučeným číhošťským farářem Josefem Toufarem) vyznamenán medailí Za zásluhy o stát. – Jako pravý mučedník by měl být pozvednut i ke cti oltáře.

Více od historika *Josefa Šebka* na http://www.farnostpecka.cz/

Smíření v Lidicích

Tragický osud malé středočeské vesnice, která byla v noci 10. června 1942 vypálena, srovnána se zemí a dokonce vymazána z mapy a jejíž muži byli zastřeleni, děti odděleny od matek a odvlečeny do koncentračních táborů, kde většina nepřežila, je dosud v živé paměti nejen u nás, ale i po celém světě. A to i přesto, že za ono půlstoletí od této tragédie potkal podobný osud celou řadu jiných vesnic v Koreji, Vietnamu, Angole, Rwandě, Chorvatsku, Bosně, Čečensku, Kosovu i jinde.

Od roku 1968 - pražského jara - se začaly konat poutě z Prahy do Lidic, vždy kolem 10. června. Farníci kolem kostela sv. Františka v Praze-Krči si vzali za své spolu s poutníky do Lidic se modlit znovupostavení kostela sv. Martina, kdysi srovnaného se zemí. Na těchto poutích se rodila i myšlenka založení družstva katolických věřících Noccordia, kde by kromě úmyslu postavit v Lidicích kostel byla ústřední myšlenkou idea smíření. Po léta byly tyto snahy bez viditelného výsledku.

Při pouti v červnu 1989 (tedy ještě před sametovou revolucí) účastníci podepsali zakládací listinu družstva s názvem „Concordia" čili svornost, kde tyto cíle smíření již byly explicitně formulovány. Po roce 1990 byla založena nadace „Memento Lidice". Přes mnoho překážek nakonec idea smíření dostala trojí podobu, a to jako: Smír mezi národy, především mezi Čechy a Němci. Smír ve smyslu občanském, tedy mezi různě politicky orientovanými lidmi - před i po listopadu. Smír mezi různými denominacemi křesťanských církví a šířejí i mezi křesťany a židy.

V Lidicích kostel nebyl a není dosud. Cesta ke smíření je těžká. Ženy, které se vrátily po válce z koncentračních táborů domů do Lidic nenašly ani své manžely, ani své děti. Na základě této bolestné tragédie většinou ztratily víru v Boha. Poválečná obnova Lidic počítala i s obnovou kostela, ale od jeho stavby se nakonec upustilo. Zavinil to komunistický převrat v únoru 1948, ale i nezájem obyvatel. I dnes Lidice zůstávají nevěřící, a zřejmě potřebují dotek Boží milosti, aby mohly uvěřit.

V lidickém muzeu se vystavují, jako jedna z mála zachovaných věcí po zničené vesnici, dveře někdejšího kostela sv.Martina, snad i klíče k nim tam jsou. Zachovaly se, protože nacisté na nich odváželi na voze dobytek z obce, která měla být srovnána se zemí.

Historická fotografie kostela
sv. Martina v Lidicích postaveného roku 1732

je k dispozici i obětní kalich, věnovaný německým knězem na usmíření již po válce, který se složitou cestou přes kardinála Berana dostal do rukou kardinálu Tomáškovi a ten jej předal před léty do kostela v sousední obci Buštěhradu. Kardinál Vlk roku 1992 posvětil základní kámen pro oltář v budoucím chrámu. A ještě předtím biskup Jan Lebeda, před svou smrtí, věnoval pro lidický kostel své bohoslužebné roucho.

Cesta k vybudování Božího stánku v Lidicích byla trnitá. Nepodařilo se realizovat krásný projekt kostelíka architekta Dvořáka, nevyšel ani návrh na přestavbu nedokončeného pietního monstra z konce let 80., které se mělo stát ekumenickým kostelem. Celé roky se snad za lidický kostel mohl považovat velký stan vztyčený na půdorysu někdejšího kostela sv.Martina, a určený k jediné mši svaté v roce, vždy první sobotu po 10.červnu...

Po mnoha peripetiích byla v Lidicích dokončena stavba Ekumenického střediska sociálních, kulturních a duchovních služeb se stručným pojmenováním „Oáza Lidice" a s mottem „Mír dalekým i blízkým". Oáza zahrnuje ekumenicky pojatou kapli a domov pokojného stáří. Centrum bylo slavnostně otevřeno 28. listopadu 1998. Na financování projektu se podílela Brémská iniciativa německé evangelické církve, německá katolická nadace Renovabis, sdružení sudetských Němců kdysi vyhnaných z Čech Ackermangemeinde, spolková vláda v Bonnu, společný česko-německý fond budoucnosti, nadace Olgy Havlové a řada drobných dárců především z okruhu družstva Concordia. Fakulta sociálních věd UK přispěla malou hřivnou benefičního koncertu, který se konal před prázdninami ve velké aule Karolina... V domovu pokojného stáří nalezlo azyl i několik lidických žen, které přežily nacistický koncentrační tábor. Při slavnostním otevření nechyběl dr. Uhl, evangelický pastor z Brém a rodák z Liberce, který je přítelem těchto lidických žen a který se s nimi zná osobně již po řadu let, i z období, které přálo smíření ještě daleko méně než doba naše.

Prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc.
Člen sekulárního františkánského řádu
Podle článku z časopisu Poutník
http://www.farnostrozdelov.cz/

Dům seniorů „Oáza Lidice"

Lidická Madona

Prezident Miloš Zeman v lednu tohoto roku oficiálně pozval papeže Františka k návštěvě Lidic u příležitosti 75. výročí vypálení obce. Ze strany Vatikánu nebylo pozvání do Lidic dosud zamítnuto, jistě však nebude uskutečněno k tomuto datu.

Poutníci z České republiky ale byli pozváni do Říma na generální audienci 31. května, při které bude Svatému otci představen mimořádný obraz tzv. Lidická Madona autora Zdirada Čecha, aby jej Svatý otec požehnal a následně bude trvale umístěn v římské bazilice sv. Marcelina a Petra, titulárním chrámu arcibiskupa pražského, kardinála Dominika Duky OP.

Mariánský obraz spojovaný s lidickou tragedií je nazýván Pannou Marií Lidickou neboli Lidickou Madonou. Autor obrazu Zdirad Čech, který pochází z nedalekého Kladna, se ještě za totality dozvěděl o faráři Štemberkovi a přemýšlel, jak se vyjádřit k jeho odkazu. Inspiroval se staroboleslavským Palladiem, uctívaným kovovým reliéfem s Pannou Marií a satarobylými obrazy Matky Boží ze 14. století. Sám ovšem Ježíšovu Matku vyobrazil netypicky, bez dítěte, jenom s prázdnou rouškou v rukách.

https://archiv.ihned.cz

In memoriam Ing. Bohumila Lošťáka

5. května 2017 se dokončil pozemský život pana inženýra Bohumila Lošťáka, výjimečného lesníka, ochránce přírody, fotografa, básníka, spisovatele, recesisty a moravského patriota, skutečného milovníka života a především skvělého a činorodého člověka. Připomeňme si některé významné okamžiky z jeho života.

Dne 20. července 1921 se manželům Štěpánce a Bohumilu Lošťákovým narodil v hájence v Drahanech na Prostějovsku syn, který po otci dostal jméno Bohumil. Pomyslné sudičky, které stály u jeho kolébky neomylně věštily dle jména Bohu milému chlapci dlouhý a plodný život. Jelikož pospolu s nimi u kolébky stál také jeho strýc, katolický kněz a nestor české lesnické vědy, pan profesor Josef Konšel, měly taktéž velmi snadnou sudbu v oblasti jeho profesního zaměření a s ohledem na rodovou tradici byl i on vyvolen státi se elitním lesníkem.

Svůj dětský a jinošský věk strávil malý Bohumil v Určicích u Prostějova, v obci, kde měl své pevné rodové kořeny a kam se celý život rád vracel. Kariéru lesníka započal na radu svého strýce profesora Josefa Konšela nejprve jako adjunkt u nedalekých plumlovských vojenských lesů a v roce 1942 úspěšně ukončil studium na hájeňské škole v Jemnici.

Jsa narozen těsně po skončení první světové války, doléhala na něj i celou jeho generaci rezidua tohoto konfliktu a později samozřejmě také druhá světová válka, která mu znemožnila další studijní rozvoj. Namísto vysněného studia architektury byl totálně nasazen na Křivoklátsko, které v té době postihla větrná a sněhová kalamita. Zde na konci války vstupuje do Revolučních gard, a když volá Praha o pomoc, je vyslán za Vlasovci, kteří se na ústupu do amerického sektoru ukrývali ve zdejších lesích.

Setkal se s kontroverzním generálem Vlasovem, tlumoči mu zaslanou depeši a stal se jeho pobočníkem na cestě osvobození našeho hlavního města. Často byl v přímén ohrožení života a v těchto pohnutých chvílích se dostal až d hlavního štábu obrany Prahy, kde se seznámil s legendárním Josefem Smrkovským, místopředsedou České národní rady se kterým se poté celý život přátelil.

Po skončení druhé světové války byl přeložen do Orlic kých hor, poté na Svitavsko a nakonec jako expert pr zalesňování a likvidaci kalamit také na Karlovarsko, kd byly lesní porosty postiženy masívní gradací kůrovce. V úspěšném boji s přemnoženým broukem velel armádě šest tisíc dělníků a i přes nesmírně náročné podmínky bitv vyhrál. Krátce pobýval jako odborník na zalesňování také jugoslávské Makedonii.

Pro neoddiskutovatelné kvality a úspěchy je v roce 195 přijat na Ministerstvo lesů a dřevařského průmyslu, d hlavní správy pěstění lesů, kde se však pro rozdílné názor brzy stal nepohodlným a roku 1955 nastupuje jako ředite Lesního závodu Břeclav. Díky své píli a erudovanosti i zd obstál při náročném úkolu obnovy zdevastovaného lužníh lesa, kde záplava střídala povodeň a zavádí efektivní způso jeho obhospodařování. Detailně zde poznal úchvatno přírodu a obyvatele Podluží a zamiloval se do tohoto uni kátního koutu naší vlasti.

V roce 1956 ukončil při zaměstnání studium lesnick fakulty Českého vysokého učení technického v Praze a j promován lesním inženýrem. Taktéž se oženil s první ženou Jarmilou a měl s ní dceru Jarmilu a syna Alexeje. Na konc dramatických šedesátých let kryl jako lovecké akce schůzky politiků Smrkovského, Dubčeka a Černíka a připravova půdu pro jejich, nakonec neuskutečněný, odchod do neutrál ního Rakouska. Poté musel opustit místo ředitele Lesníh závodu Břeclav a krátce působil na polesí ve Vracově.

Počátkem sedmdesátých let se podruhé oženil a manželk Eva mu porodila dceru Evu. V této době je pozván na brněn skou lesnickou fakultu Vysoké školy zemědělské, dnešn Mendelovu univerzitu v Brně. Zde až do svého penzionován řídil založení a provoz Mysliveckého výukového areál Lednice-Valtice a podílel se na rekonstrukci saletů Tří Grá cií, Dianina chrámu a Rybničního zámečku. Na Vysoké ško le zemědělské se díky svému výtvarnému nadání taktéž stáv vyhledávaným fotodokumentaristou a svými snímky ilustru je výukové i vědecké publikace a zdobí chodby lesnick fakulty. Fotografie se již dávno předtím stala jeho vyjadřova cím jazykem, kterým veřejnosti úspěšně prezentoval krásy Podluží.

V roce 1982 vyšla jeho kniha Zelená perla, oslavující krajinu a obyvatele lužních lesů na Břeclavsku. Tato velice úspěšná kniha slova a fotografií mu vynesla cenu nakladatele a nominaci na laureáta Státní ceny za literaturu. Mist Lošťák vystavoval své fotografie samostatně i kolektivně a

získal za ně četná ocenění doma i v zahraničí. Jeho poslední velká výstava fotografií se uskutečnila v roce 2013 v Břeclavské výstavní síni a její vernisáže se ve svých téměř 92 letech osobně zúčastnil.

Několikrát byl jmenován občanem roku a byl přijat prezidentem republiky při osobní audienci.

Zasloužený odpočinek trávil se svou ženou Evou na hájence u saletu Tří Grácií. Zde vytvořil vskutku unikátní zahradu a přijímal četné návštěvy, se kterými prováděl pravidelnou úlitbu svým sousedkám, antickým bohyním. Nadále se živě zajímal o okolní svět a problémy ochrany přírody a lesnického sektoru.

Do Tvrdonic se manželé Lošťákovi přestěhovali na podzim roku 2012, kdy ve svých 91 letech Mistr Lošťák potřeboval více osobního pohodlí. Nikdy však nepřestal vzpomínat na vůni borovic, zpěv ptáků a oblaka nad hlavou, které na Třech Gráciích tak rád fotografoval. Vzpomínal na své ochočené sýkorky a brhlíky, hlídací perličky, na svůj malý vinohrad, na velké koláče slunečnic a krásu okolního lesa, kterými byl po mnoho let doslova obklopen.

Pan inženýr Bohumil Lošťák byl spoluzakladatelem Tvrdonických národopisných slavností a aktivním členem jejích výborů, taktéž se stal držitelem řádu moravských rytířů, doživotním viceprezidentem Rotary klubu Valtice-Břeclav, s jehož členy nesl zásluhy na založení nových výsadeb kaštanovníku jedlého v Lednicko-Valtickém areálu. Jeho titul „podkoní" recesistického Knížectví Tři Grácie dokazoval Lošťákův smysl pro humor a dobrou věc. Za celoživotní dílo a zásluhy byl na sklonku života oceněn titulem významná osobnost Jihomoravského kraje.

Mistr Bohumil Lošťák byl velký milovník života a byl dokonale vyrovnán s pomíjivostí svého pozemského bytí, což nejlépe dokazuje báseň Bohové zastavte čas, kterou si napsal ke svým 87. narozeninám, když, jak sám říkával: „Svatý Petr už chrastil klíčema, ale protože se mu něco nezdálo, tak tu ještě stále su." Tato báseň taktéž jasně demonstruje jeho smysl pro humor, životní nadhled a velkou radost ze života, vyjímáme z ní poslední verše:

Pro elixír života chodím pouze do vinného sklepa,
reformy ve zdravotnictví nejsou pro mne třeba.
Již nevolám, "Bohové zastavte čas, abychom nestárli "
Čas se zastaví jen ve vinném sklepě, kde cinkají pohárky.
Za tento světový objev, věru,
měl bych být nominován na Nobelovu cenu.

Pan inženýr Bohumil Lošťák odešel, jak sám říkával, na své velké setkaní se svatým Petrem dne 5. května 2017 v požehnaném věku nedožitých 96 let.

Poslední rozloučení s inženýrem Bohumilem Lošťákem se konalo v chrámu sv. Mikuláše ve Tvrdonicích 12. května 2017. Rodina i přátelé přišli poděkovat Bohu za jeho život a za všechny jedinečné a neopakovatelné chvíle, které mohli strávit v jeho inspirující přítomnosti. Pan inženýr Bohumil Lošťák prožil dlouhý a plnohodnotný život a krom svého díla zde zanechal svou milovanou ženu Evu, která mu po

Mše svatá za spásu duše Ing. Bohumila Lošťáka v kostele ve Tvrdonicích při posledním rozloučení

mnoho let věrně stála po boku a pečlivě se o něj starala až do jeho poledních dnů, dále dceru Ing. Evu Lošťákovou s partnerem Ladislavem a vnoučata Marka a Verunku, dále taktéž dceru Jarmilu Vrabec Lošťákovou a syna Alexeje Lošťáka z prvního manželství a vnoučata Lucii, Alexeje, Helenu, Daniela, Jiřího a tři pravnoučata. Ti všichni upřímně děkují všem, kdo se s jejich milovaným mužem, otcem, dědečkem a pradědečkem přišli osobně rozloučit a také všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě.

Na závěr ještě úryvek z dopisu mladší dcery Evy její sestře Jarmile, dlouhodobě žijící v Kanadě. „Byl tak výjimečný, moudrý, duchaplný, hluboký, zábavný, krásný, pohotový, vizionář, láskyplný, stále měl před sebou nové cíle a další a další projekty. Jeho otisk zůstal všude, kudy prošel. Vidím ho i v mých dětech. Ta duše a energie pokračuje dál. Musí, jinak by život nedával smysl."

Sestavili *Ing. Martin Čermák, Ph.D.*
(Lesnická a dřevařská fakulta Mendelovy univerzity v Brně)
a *Jarmila Vrabec Lošťáková* (Ontario, Kanada)

Ing. Bohumul Lošťák

Byl dlouholetým odběratelem a věrným čtenářem
Hlasů národa, kde jsme publikovali též jeho články a básně.

Zarmoucené rodině touto cestou
vyslovujeme upřímnou soustrast.
Kéž mu dá Pán Bůh věčné odpočinutí
a světlo věčné ať mu svítí.

Mons. Dušan Hladík
a redakce časopisu

Český právník Vám radí (5)

JUDr. Jaroslav Horký z Prahy odpovídá na dotazy krajanů ve světě

17. Z vyprávění vím, že má rodina vlastnila nemovitost na území České republiky. Vím, že již uplynula lhůta pro uplatnění nároku pro vydání nemovitosti v restituci, přesto by mě zajímalo, zda je možné se k nemovitosti dostat zpět?

Na tuto otázku není jednoznačná odpověď. Zpravidla je vhodné nechat si udělat tzv. due diligence nemovitosti, které se zaměřuje na historii nemovitosti. Při tomto historickém bádání zjistíte, na základě čeho byla nemovitost převedena na další osoby. Často nebylo důvodem vyvlastňování, ale prodej nemovitosti, případně kolikrát nemovitost rodině ani nepatřila, ale rodina zde byla pouze v nájmu. Jsou i případy, kdy při zkoumání historie nemovitostí objevíme další nemovitost, která je stále evidována na původního vlastníka, případně zjistíme, že zde existuje možnost nemovitost získat. Jedná se však o natolik speciální případy, že nelze obecně říct: „ano, jde to", nebo „ne, nejde to". Nutné je každý případ posoudit individuálně.

18. Chtěla bych po své smrti odkázat svůj dům na území České republiky svému synovi či kamarádce v USA. Jiný majetek než majetek v ČR nemám. Jaký je nejlepší postup?

Vždy je vhodné sepsat závěť, ve které přímo uvedete, že Váš syno má zdědit Vaše nemovitosti v České republice. Pokud chcete mít vyšší jistotu, můžete závěť nechat sepsat i českého notáře, který vede závěti v tzv. Centrální evidenci závětí. Tím, že závěť sepíše notář, máte jistotu, že závěť nebude trpět vadami, pro které by nemohla být uznána. Obecně lze uvést, že české úřady uznávají závěť vyhotovenou zahraničním orgánem, je však třeba myslet na to, že v českém právním řádu je možné aplikovat jen ty instituty, které český právní řád připouští.

Pokud jste americkým občanem, je vhodné Vašeho dědice ze závěti poučit, že po Vaší smrti musí informovat české úřady, například návrhem na projednání dědictví. Jak je uvedeno výše, české úřady nejsou s americkými propojeny, a tak nemají možnost se dozvědět, že osoba, která vlastní majetek v České republice, zemřela.

19. Od známých jsem zjistila, že můj otec (občan ČR) zemřel a že po něm zůstal dům na Moravě. Jsem jeho jediný syn (občan USA). Mám právo dědit?

V českém právním řádu je možné dědit ze zákona a ze závěti. Nezanechal-li Váš otec závěť, dědíte automaticky ze zákona. K prokázání příbuzenského vztahu Vám stačí rodný list. Notáři se pak samozřejmě budete muset prokázat dokladem totožnosti.

Pokud zjistíte, že dědictví již bylo nedávno projednáno ve prospěch někoho jiného, nevzdávejte se. Dědici ze zákona požívají ochranu, a pokud se přihlásí ve stanovené lhůtě, mohou ještě dědit. Popřípadě požadovat majetkovou náhradu. Vždy však bude záležet na konkrétním případě, a proto je i zde vhodné poradit se s advokátem.

20. Přišel mi dopis od stavebního úřadu se sdělením, že jako soused jsem účastníkem řízení a že se mám vyjádřit ke stavebnímu řízení, opravdu musím?

Nemusíte, ale je lepší, když se vyjádříte, resp. když požádáte někoho na území České republiky, aby v tomto řízení jednal Vaším jménem a seznámil se s podklady. Vaše právo vyjádřit se ke stavebnímu řízení jako soused Vám umožňuje zabránit tomu, aby bez Vašeho vědomí, souhlasu byla Vaše nemovitost znehodnocena sousední stavbou. Samozřejmě se opět jedná o řízení, kde je třeba brát v potaz mnoho aspektů, a proto nelze obecně uvést příklady, kdy můžete dokonce zabránit, aby na sousedním pozemku byla postavena stavba. Je však třeba zdůraznit, že pokud svého práva vyjádřit se ve stanovené lhůtě nevyužijete, nebudete mít do budoucna možnost se proti stavbě na sousedním pozemku bránit, případně bude Vaše obrana oslabena.

21. Jsem občanem USA a pronajímám nemovitost na území České republiky. Kde tyto příjmy daním?

Česká republika má s USA uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Tato smlouva stanoví podmínky, že primárně daníte své příjmy z pronájmu nemovitosti, která je v ČR, na území České republiky a následně doplácíte rozdíl ve výši daně na území ČR a na území USA. Daně jsou však celkově velmi složitá problematika. Navíc je třeba upozornit, že výše daní v České republice se může měnit – s ohledem na vládní politiku. Proto je vhodné konzultovat vše s Vaším daňovým poradcem jak v USA, tak i v České republice.

22. Jsem občanem USA od roku 1976. Předtím jsem byl československým občanem. Slyšela jsem, že je možné mít dvojí občanství. Je to pravda? Mohou ho získat i moje děti?

Od roku 2014 je v platnosti nový zákon o státním občanství, který oproti původní právní úpravě připouští možnost dvojího občanství. V této záležitosti je vhodné se obrátit na Velvyslanectví České republiky či konzulát, který Vám poradí jak postupovat.

Jakékoli další dotazy Vám rádi osobně zodpovíme:

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85, 18600 Praha-Karlín
Tel.+420221719041, Fax.+420221719059
mob +420602205400
www.ak-hp.cz

Saint Charbel - Lebanese monk

Saint Charbel – Hermit of Lebanon
(1828 – 1898)

Although most Christians today have heard of European saints such as Saint Bernadette of Lourdes, many haven't heard of Saint Charbel, a Lebanese monk who lived largely in solitude. Though a quiet man in life, what happened to Saint Charbel after death certainly caused a quite the stir.

Charbel Makhlouf was born on May 8th, 1828, in Biqa-Kafra which is located in the mountains of Northern Lebanon. His family was of little means but they were rich in faith. Saint Charbel was the fifth child and even as a young boy his attraction to prayer was evident. At the age of twenty-three, Saint Charbel left home to enter the Monastery of St. Maroun. In 1859, he was ordained a priest. After spending over a decade at Saint Maroun, he retired to the hermitage of Saints Peter and Paul. Spending twenty plus years there, Saint Charbel lived a secluded and modest life. He slept on a straw mattress, ate left overs from the monastery, suffered fatigue, hunger and cold. Through all of this, Saint Charbel's holiness and devotion to prayer never wavered.

During mass in 1898, Saint Charbel suffered a massive stroke. He passed away a few days later on Christmas Eve. Keeping with customs of the times, Saint Charbel was buried in the monastery cemetery three days after his death and without a coffin. This serene and simple monk died at 70 and could have easily been forgotten had it not been for an amazing scene at the scene of his grave. For forty-five nights after his burial, Saint Charbel's tomb was surrounded by an awesome bright light. Many people witnessed this astounding occurrence but no one could justify where the light came from. Canonical authorities were sought out for consent to exhume the monk's body.

Four months after his death, permission to exhume Saint Charbel was granted with many gathering to observe. Being buried without a coffin and having the area flooded by heavy rain, Saint Charbel's body was found floating on a sea of mud. Saint Charbel was carefully exhumed and his body was found incorrupt. He was given new clothing and laid in a wooden coffin which was brought to the monastery's private chapel. Remarkably, Saint Charbel's cloths needed to be changed biweekly due to an unknown liquid exuding regularly from the pores of his body. This liquid was gathered and subsequently used to perform many miracles and instances of healing.

In 1927, almost thirty years after his death, Saint Charbel's body remained incorrupt. At this time, his body was examined by two physicians of the French Medical Institute at Beirut, then transferred to another coffin lined with zinc, before being placed in a new tomb inside the wall of an oratory. According to Dunning (2011), in the Holy Year 1950, pilgrims coming to his shrine reported seeing liquid oozing from a corner of the tomb. When the tomb was opened up it was found to be dry and the coffin also, except for a viscous liquid which was seen seeping through a crack at its base. Two months later, after permission had been obtained from the ecclesiastical authorities, the seal on the coffin was broken and the body was examined. Once again it was found to be free of any trace of corruption and the strange fluid continued to issue from its pores. Since then the shrine has been besieged by thousands of pilgrims from all over the world. In 1950, the monastery started keeping records of miracles attributed to Charbel. In less than two years it accumulated more than twelve hundred such claims.

Saint Charbel was canonized in 1977 by Pope Paul VI, who had earlier hailed the Lebanese Maronite saint as an "admirable flower of sanctity blooming on the stem of the ancient monastic traditions of the East." There are many Christians suffering in the Middle East during these trying times. Let us pray for the end of their persecution and for the strength of their faith to pull them through their most difficult trials.

By Jana Krcek

Incorruptible body of Saint Charbel

The Virtues of Prudence and Justice are Linked

Over the last few weeks, we have reflected from time to time on the need to live what is classically known as the virtues.

The *Catechism of the Catholic Church* defines virtue as "an habitual and firm disposition to do the good. It allows the person not only to perform good acts, but to give the best of himself. The virtuous person tends toward the good with all his sensory and spiritual powers; he pursues the good and chooses it in concrete actions." (1803).

A few weeks ago,we noted in this space that the growing secularization of our society has led to a collective inability to distinguish right from wrong, to recognize what is that good that each of us must seek.

We experience the resulting confusion, coarseness and even family breakdowns that result from defining truth as whatever each individual decides it is for himself or herself. Both by reason and by faith we recognize that the virtues are the antidote to this potentially lethal societal weakness.

As we have seen, the first of the human virtues, those open to all men and women of good will, is prudence. Prudence is linked to the recognition of the good, and the commitment to live it. It recognizes that there is a good embedded in creation and in our human nature if we look at all things honestly.

There is a common truth that binds us all. That is why we are able to formulate just laws, for example against murder, against theft.

A second human virtue is justice. As with the virtue of prudence, the term justice has a particular meaning as a virtue.

We commonly speak of justice in a negative sense. We might say that a criminal or an offender of some sort received justice for his actions. Justice, in that context, is a matter of retribution.

However, as a virtue justice is "the constant and firm will to give their due to God and neighbor." *(CCC,* 1807). Justice is a positive disposition. It conditions each of us to live daily with the constant care and desire to recognize the rights of all others around us.

In this we hear once more the echo of the words from the Prophet Isaiah read recently at Sunday Mass: "Share your bread with the hungry, shelter the oppressed and the homeless; clothe the naked when you see them, and do not turn your back on your own." (Is 58).

Justice moves us even to the point of sacrifice. We recognize that all men and women have the rights to fulfill their basic needs. Justice is the measuring stick for our generosity with others.

The virtue of justice requires as well that we give God what is due to Him as our creator and ruler. The soul, rightly disposed, feels the need to pray and to worship Him who is greater than we are.

This understanding of justice is a foundational part of our Catholic obligation and desire to attend Mass each Sunday if not more often. It means as well that we dispose our hearts to seek first and always what God desires of us and the world, because we owe Him that.

Justice toward God is the basis of our moral lives and decisions.

We can see the link between justice and prudence.

Prudence tells us,that we can identify what is true. This is the reason that we read the classic writers from antiquity and throughout history. It is one of the reasons that we treasure the experience of our elders and our parents. Truth and wisdom are accumulated, even if imperfectly, through human experience.

By faith, we believe and trust that God has revealed to the human race the unseen truth about judgment, salvation and the world to come.

Justice then lives that truth toward God and our neighbor.

The modern denial of any truth but our own individual desire leads to instability and the loss of solidarity among us. The virtues, by contrast, strengthen us both personally and spiritually.

As a result, they give a foundation for greater solidarity and for the resolution of so many of our problems.

By Bishop David J. Malloy
The Observer February 17, 2017

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Geniální projektant a správce majetku posledních Rožmberků pan Jakub Krčín

Pan Jakub Krčín z Jelčan a ze Sedlčan byl, jak známo, regentem posledních pánů z Rožmberka. Především soustava rybníků, kterou v jižních Čechách vybudoval, je dodnes považována za geniální stavební dílo. Díky svému mimořádnému talentu, od Pána Boha dané inteligenci a organizačním schopnostem přivedl všechny své projekty vždycky k naprostému úspěchu. Byl proto už za svého života podezírán ze spolků s ďáblem. A není divu! Nad komíny jeho tvrze v Křepenicích se většinou vznášel jen hustý černý kouř, ale někdy také neznámý dým rozličných barev. To když Jakub Krčín prováděl svoje alchimistické pokusy. Prostý, tehdy většinou málo vzdělaný lid rožmberského panství po Krčínově smrti věřil, že si Jakuba Krčína na konci jeho života odnesl do pekel sám ďábel.

Jakub Krčín se narodil dne 15. 7. 1535 v českém městě Kolín. Jakubův otec Jiřík pocházel z vladyckého rodu „z Jelčan a ze Zásmuk" (vladyka je označení příslušníka nižší staročeské šlechty). Do základní a střední školy Jakub chodil v Kolíně. Potom nějaký čas studoval na vysokém učení v Praze. Od svých přibližně 21 let byl řádně zaměstnán na panství pana Viléma Trčky z Lípy. Jeho úkolem bylo opatrovat a rozšiřovat panské lesy, chránit lesní zvěř před pytláky, dohlížet na pěstování ryb v panských rybnících, aj. To vše vykonával dobře a svědomitě. Když pak dostal nabídku obdobného zaměstnání od pana Viléma z Rožmberka, dal mu jeho dosavadní zaměstnavatel pan Vilém Trčka z Lípy ta nejlepší doporučení. Do služeb tehdy nejmocnějších velmožů českého království, pánů z Rožmberka, vstoupil Jakub Krčín podle dochovaných záznamů dne 26. 2. 1561.

Poměrně brzy dosáhl Jakub Krčín honosné, dobře placené, a přitom na panských úřednících téměř nezávislé funkce purkrabího. Roku 1569 byl pak jmenován regentem všech rožmberských panství. Důležitou roli v rychlé kariéře Jakuba Krčína hrála skutečnost, že Jakub Krčín a jemu nadřízený pan Vilém z Rožmberka byli vrstevníky (jedinci přibližně stejného věku). Dvacet roků pak Jakub Krčín řídil pevnou rukou, svědomitě a zodpovědně rožmberské panství. V řadě nových a jím dodatečně zvětšených rybníků vynikají zejména rybník „Rožmberk" a rybník „Svět" u Třeboně. Tak kupř. na zbudování gigantického rybníka „Rožmberk" pracovalo po dobu celých 6 ti let přibližně 800 dělníků. Materiál svážely potahy z 19 ti okolních vesnic. Sypaná hráz rybníka „Rožmberk", jenž má plošnou rozlohu 1060 hektarů, je dlouhá 2 430 metrů. Dole, u dna rybníka, je hráz široká 51 metrů, směrem nahoru se postupně zužuje. Nad hladinou vody je její šířka přibližně 11 metrů.

Dalším geniálním vodním dílem Jakuba Krčína byla nově vybudovaná řeka zvaná „Zlatá stoka", která přirozeným spádem odváděla přebytečnou vodu z řeky Lužnice do řeky Nežárky. Jakub Krčín velmi dobře rozuměl krajině a snažil se dokonale využít přirozených podmínek, které krajina lidem nabízela. Přitom nedbal překážek, smrtelných nebezpečí ani nenávisti jemu podřízených lidí. V případě potřeby si u nich vždy dokázal získat náležitý respekt a naprostou poslušnost.

Kromě rybníků vybudoval pro svého pána Viléma z Rožmberka také finančně velmi výnosnou síť panských mlýnů a panských pivovarů. Ke drahým zálibám Jakuba Krčína i jeho pána patřila alchimie a tajné nauky, jakými byly tehdy astronomie, vytváření horoskopů, pořádání spiritisticko-magických seancí, apod. Lidová pověst vypráví o tom, že se Jakub Krčín upsal ďáblu v naději, že mu to přinese velké množství peněz. Anebo snad v naději, že mu ďábel pomůže, nebo alespoň poradí, při alchimistické přeměně olova na zlato, při přípravě elixíru života, při hledání nápoje věčného mládí, aj.

Na sklonku svého života si Jakub Krčín oblíbil tvrz v Obděnicích u Petrovic a chystal se k poslednímu odpočinku v obděnickém kostele Nanebevzetí Panny Marie. Ten dal přibližně 1 rok před svou smrtí opravit. Po dokončení oprav kostela pořídil Jakub Krčín v pondělí ke sv. Antonínu, dne 19. 1. 1604, svoji poslední vůli. Zemřel někdy mezi řečeným 19. lednem a 15. únorem 1604. Bylo mu tehdy 73 let. Už při provádění oprav kostela před svou smrtí nechal Jakub Krčín do pravé zdi presbytáře zasadit svůj náhrobek. Nechal ho opatřit tehdy obvyklým nápisem, jakož i svým jménem a příjmením. Jenom na místě data smrti bylo ponecháno volné místo. Ale datum Krčínovy smrti na jeho náhrobku nebylo pak už nikdy vytesáno, a chybí tam až dodnes. Proč tomu tak je, to nevíme.

Výlov kaprů na rybníku Rožmberk

Když přibližně v polovině minulého 20. století probíhala rekonstrukce obděnického kostela, dělníci, kteří v kostele opatrně odsunuli Krčínův náhrobek, vůbec žádné zbytky Krčínova těla nenašli. Zdá se, že Jakub Krčín odpočívá někde jinde. Ale kde odpočívá, to do dnešních dnů neví nikdo. Nebo je snad pravdivá pověst o tom, že jeho náhrobek v kostele kryje vstup do podzemní chodby pod kostelem? Zlato, které Jakub Krčín získal od ďábla za svého života, prý nechal schovat do tajného sklepení, které se táhne až pod kostel v Obděnicích. Jsou tam prý nejméně 3 velké kádě zlaťáků. Nikomu se prý to zlato až dosud nepodařilo získat. Několika lidem se prý podařilo dostat se do podzemí a zmíněné kádě tam viděli, ale když se k nim přiblížili, pokaždé jim světlo zhaslo a museli se vrátit. Čerti prý Jakuba Krčína za jimi darované zlato hodně trápili, a trápí ho až dosud. V zimním období na zamrzlém rybníku pod obděnickou tvrzí to můžete slyšet. Čerti tam ořou led, přičemž Krčín musí táhnout pluh. Jeden čert volá: "Šlehni Krčína!" Druhý čert mu vzápětí odpovídá: „I vždyť jsem ho šleh až mi zášňorec ulít!" Ráno pak na rybníku lidé nacházejí kusy řetězu, což prý jsou ty čertovy zášňorce.

Dle knihy Aleše Česala:
„Tajemná místa Čech"
připravil Jiří Kachlík
Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Rybník Rožmberk

